అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక — సెప్టెంబరు 2019

భారతమాత

భారతమాత

విషయసూచిక

సంపాదకీయం:

భారతమాత

తన జాతీయ వ్యక్తిత్వాన్వేషణలో, ఒక జాతి, భారతదేశంలో మేలుకొంటోంది. మనం నివసిస్తున్న యీ దేశం యేమిటి, ఆమె దేహాన్ని యెవరి మట్టి రూపొందించింది, మన అంతరాత్మలను యెవరు మేలుకొలిపారు? కొంతమంది నమ్ముతున్నట్లు ఆమె కేవలం మరొక భూభాగమా లేక ఆమె ఒక సజీవ, సచేతన రూపమా, పుట్టుట, పెరుగుట, క్షీణించుట మరల పుట్టుట అనే పునరావృత్తుల ద్వారా సాగిపోయే ఒక అంతరాత్మయా? ఆమెకు మన సేవ లందించి ఆమె కోల్పోయిన వైభవాన్ని తిరిగి పొందేటట్లు యెలా సహాయపడగలం? మన ముందు యేదైనా దారి వున్నదా, లేక సమస్తాన్నీ కాల సుదీర్ఘ ప్రక్రియకే వదలివేద్దామా? అనేక లోపాలున్నప్పటికీ, యే జాతి కూడా యివ్వలేని యేదో చాలా ప్రత్యేకమైనదానిని మానవాళి కివ్వగలిగిన యీ అద్భుత దేశాన్ని ప్రేమించేవారి నందరినీ వేధిస్తున్న ప్రశ్నలలో యివి కొన్ని మాత్రమే. శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత, భారతమాతను యెలా దర్శించి మనకు వెల్లడించారో, ఆ దర్శనాన్ని మీ ముందుంచడానికి యీ సంచికను అంకితం చేసాం.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

మన మంతా ఒకే తల్లి పిల్లలం, స్వదేశీయులం. ఇదిగో ఈ భావానుభూతి ఒక రకమైన భ్రాతృప్రేమకు పునాది వేయగలదు. ఇంకా యిది రాజకీయ ఏకత్వానికి ఆధారమవ్వగలదు. కానీ సామాజిక ఏకత్వమన్నది. ఈ పద్ధతిలో సాధించబడదు. మన మింకా లోతుకు పోవాలి. మన దేశీయు లందరి దేశమాతను ఆరాధించే నిమిత్తం మనకు జన్మ నిచ్చిన తల్లుల్ని మాత్రమే ఆరాధించే స్థాయిని దాటి పోవాల్సి వుంది. ఇదే పద్ధతిలో దేశమాతను మించిపోయి విశ్వమాతను సాక్షాత్కారింప చేసుకోవాలి. సంపూర్ణ శక్తిని చేరు నిమిత్తం పాక్షిక శక్తిని అధిగమించాలి. భారతమాతను ఆరాధించడంలో మనకు జన్మ నిచ్చిన తల్లిని మించిపోయినప్పటికి ఆమెను మనం మరిచిపోవడం లేదు. అదే విశ్వమాతను ఆరాధించే సందర్భంలో మన భారతమాతను అధిగమించిపోతాం కానీ ఆమెను మరిచిపోము. ఆమె కూడా కాళికయే, ఆమె కూడా మాతయే.

CWSA 9:235

శ్రీఅరవిందులు

తల్లి భారతి

ఒక దేశపు మహాకార్య మన్నది మానసిక స్థాయిలో బాహ్యచేతనతో కూడిన అజ్ఞాన, అహంకారపూరిత ప్రాధాన్యతలతో నిర్ణయించబడేది కాదు. ఈ వ్యవహారంలో వివిధ జాతుల మధ్య ఉండే సంఘర్షణా క్షేత్రం ఒకచోటు నుండి మరోచోటుకి మారుతుంది. కానీ ఘర్షణ మాత్రం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. బహుశా మరింత గొప్ప శక్తితో విజృంభించవచ్చు. ప్రతివ్యక్తిలో నెలకొని వున్న చైత్యపురుషుడు అతని నిజ ఆత్మ. అది అతని విధిని న్యూనాధికంగా బహిరంగంగాశాసించునట్లే, ప్రతి జాతికి దాని యధార్థ అస్తిత్వమైన ఒక చైత్యపురుషుడుంటాడు. అది తెరవెనుక నుండి దాని భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దుతుంటాడు. అదే దేశాంతరాత్మ, జాతీయప్రజ్ఞ , దేశప్రజలలోని శక్తి, జాతీయ అభీప్సకు కేంద్రబిందువు. దేశ జీవనంలోని సకల, ఉదార, సుందర, ఉన్నత ఘనత్వానికి ఉద్గమ స్రోతస్సు. నిజమైన దేశభక్తులు దాని సన్నిధిని స్పర్శవేద్యమైన నిజతత్వంగా అనుభూతి చెందుతారు. భారతదేశంలో ఇది చాలా మటుకు ఒక దివ్యవ్యక్తిత్వంగా తీర్చిదిద్ద బడింది. ఎవరు తమదేశాన్ని నిజంగా ప్రేమిస్తున్నారో వారంతా ఆమెను తల్లి భారతి (భారతమాత) గా పిలుస్తూ, వారిదేశ శ్రేయస్సు కోసం ఆమెకు తమ నిత్య ప్రార్థనలు నివేదిస్తారు. ఆమె దానికి ప్రతీకాత్మ కంగా, దేశ అసలు ఆదర్శాన్ని మూర్తీభవింపజేసి, ప్రపంచంలో తన నిజజీవిత కార్యాన్ని నెరవేర్చుతుంది. భారతదేశంలోని చింతనా శీలమైన శ్రేష్టవర్గం కూడా ఆమెను విశ్వమాతలోని ఒక రూపంగా గుర్తిస్తుంది. దుర్గాస్తోత్రంలోని ఒక అంశం యిలా వివరిస్తుంది. అన్ని దేశాల్లో తమ జాతీయాత్మ పట్ల ఒకే గౌరవాన్ని చూడ నిష్టపడాలి. ఆ దేశపు అత్యున్నత ఆదర్శాన్ని మూర్తీభవింపజేయడానికి తగు ఉపకర ణాలు కావాలనే ఆకాంక్షను, తమ జాతీయాత్మతో తమకు తాముగా ప్రతి ప్రజ ఒక్కటి అవ్వగల్గే ఆత్మ పరిపూర్ణత్వానికి, అభివృద్ధికై తీవ్ర భావావేశాన్ని కల్గివుంటే ఆ దేశ నిజ స్వభావాన్ని, పాత్రను కనుగొనగల్గుతారు. అది ప్రతి ఒక్కరిని చారిత్రక ఘటనలవేటినీ లక్ష్యపెట్టని ఒక సజీవ, అమృత జీవనునిగా తయారుచేస్తుంది.

CWM12: 44

దుర్గాస్తోత్రం

జననీ దుర్గా! సింహవాహినీ! సర్వశక్తి ప్రదాయనీ, అమ్మా! శివప్రియా! నీ శక్తి అంశాలుగా జన్మించిన భారతీయ యువజనులం, నీ మందిరాన ఆశీనులమయ్యాం. వినుమా తల్లీ! భూమి పైకి దిగిరా..... ఈ భారతపుడమిన నిన్ను నీవు అవతరింపజేసుకో.....

ఓ దుర్గమ్మ తల్లీ! యుగయుగాలనుండీ, జన్మజన్మలుగా మేము నీ మానవ శరీరం ధరిస్తున్నాం. నీకార్యాన్ని నెరవేర్చి ఆనంద ధామానికి తిరిగి పోతున్నాం. మళ్ళీ ఇప్పుడు జన్మించాం. నీ కార్యానికి అర్పించుకున్నాం. ఆలకించు. ఓ తల్లీ! ఈ పృథ్వీపై ఆవిర్భవించు. మాకు చేయూత నివ్వు.

జననీ దుర్గా! సింహారూఢా! త్రిశూల ధారిణీ! సుందర దేహ కవచ ధారిణీ అమ్మా! విజయ ప్రదాయినీ, భారతావని వేచివున్నది ఉత్సుకతతో, నీ దయామయ మూర్తిని వీక్షించేందుకు వినుమాతా! ఈ భూమిపైకి దిగిరా.... ఈ భారత పుడమిన రూపు దాల్చు.

జననీ దుర్గా! శక్తి ప్రేమ జ్ఞాన ప్రదాయినీ! శక్తి స్వరూపిణీ! భయంకరీ, సౌమ్యా, రౌద్ర రూపిణీ అమ్మా! జీవనపోరాటంలో, భారత సంగ్రామంలో నీచే నియమించబడిన యోధులం మేం, జననీ! మా హృదయాలకు, మా మనస్సులకు అసురబలాన్ని, ఊర్జ్వాన్ని ప్రసాదించు. మా ఆత్మకి, బుద్ధికి, దేవతల జ్ఞాన సౌశీల్యాలను కలిగించు.

ఓ మాతా! దుర్గా! ప్రపంచంలోనే శ్రేష్టమైన జాతి భారతజాతి. అదిప్పుడు అంధ కారంలో పడి కూరుకుపోయింది. అమ్మా! నీవు తూర్పున వలయరేఖపై ఉదయించు. నీ దివ్యాంగ ఉషస్సుతో తిమిరాన్ని చెదరగొట్టు. నీ ప్రతిభను విస్తరింపజేయి.అమ్మా! ఈ చీకటిని అంతం చేయి.

అమ్మా! దుర్గా! మేమంతా నీ బిడ్డలం, నీ అనుగ్రహ ప్రభావంతో మహత్కార్యానికి, మహదాదర్శానికి అర్హుల మవ్వాలి. అమ్మా! మాలోని అల్పత్వాన్ని నశింపచేయి.

స్వార్థాన్ని నిర్మూలించు. భయాన్ని నశింపచేయి. మాతా!దుర్గా! కాళికా! కపాలాస్థిమాలే, దిగంబరీ, ఖడ్గధారిణీ, దేవీ! అసుర వినాశినీ! నీ క్రూర నినాదాలతో మా లోపలి శత్రువుల్ని సంహరించు. ఒక్కడు కూడా మిగిలి ఉండకూడదు. మేమంతా పవిత్రులం, కళంకరహితులం కావాలి. ఇదే నీకు చేసే మా ప్రార్థన. ఓ తల్లీ! అవతరించు.

అమ్మా! దుర్గా! ఈ భారతదేశం స్వార్థంతో, భయంతో, నీచత్వంతో దిగజారిపోయింది. ఈ తరుణంలో మమ్మల్ని ఉన్నతులుగా, మా ప్రయత్నాలను గొప్పవిగా, మా హృదయాలను విశాలంగా చేయి. నీ సంకల్పాన్ని నెరవేర్చేందుకై నిజ కార్యోన్ముఖులుగా మమ్మల్ని తయారుచేయి. ఇహ మేం అల్పమైనదానిని, బలహీనమైన దానిని వాంఛించకూడదు. భయగ్రస్తులం, నిశ్చేష్టులం, సోమరులం కాకూడదు.

జననీ దుర్గా! యోగశక్తిని విస్తరింపజేయి. మేమంతా నీ ఆర్యపుత్రులం. మాలో కనుమరుగైన విద్యాసంపత్తిని, శీలాన్ని, మేధోశక్తిని, శ్రద్ధాభక్తిని, తపస్సును, బ్రహ్మచర్యాన్ని, సత్యజ్ఞానాన్ని మళ్ళీ పెంపొందింప జేసి, తద్వారా సమస్త లోకంలో విస్తరింపజేయి. ఈ మానవ జాతికి తోడ్పడేందుకు అవతరించు.దుర్గతి నాశినీ జగదంబా! అవతరించు.

మాతా దుర్గా! మాలోవున్న శత్రువుల్ని ముందు వధించు. ఆపై బయట అడ్డు తగిలే అవరోధాలను నివారించు.ఈ దేశపు పవిత్ర వనాల్లో, సారవంత భూ క్షేత్రాల్లో, గగన సహచర పర్వత సానువుల్లో, పునీత జలనదీ తీరాల్లో వసించు. ఈ శక్తివంతమైన భారతజాతి ప్రేమలో, ఐక్యతలో, సత్యంలో, బలంలో శిల్పసాహిత్యాలలో, జ్ఞాన పరాక్రమాల్లో ఎప్పటికీ శ్రేష్టమైనదిగా విలసిల్లు గాక! ఇదే నీ పాదాలచెంత మేము అర్పించు ప్రార్థన. జననీ! నీ వవతరించు!

జననీ దుర్గా! నీ యోగబలంతో మా శరీరాల్లోకి ప్రవేశించు. మేమంతా నీ ఉపకరణాలమై దుష్టత్వాన్ని అంతం చేసే నీ చేతి ఖడ్గమవుతాం. అజ్ఞాన చీకటిని చెదరగొట్టే నీ ప్రకాశమయ దీపాలమౌతాం. అమ్మా! ఈ నీ యువసంతతి ఆర్తి తీర్చు సంచాలకివై

ఈ నీ ఉపకరణాలను నడుపు. కత్తిని చేతబట్టి చెడునంతటినీ తుడిచి పెట్టు. జ్వాలా మయ దీపికను ధరించి జ్ఞానకాంతులను ప్రసరింపజేయి తల్లీ! అవతరించు.

మాతా దుర్గా! మేము గనుక నిన్ను ప్రసన్నం చేసుకొంటే ఇహ ఎప్పటికీ నిన్ను విడిచిపెట్టము. ప్రేమ భక్తి శ్రద్ధలనే బంధాలతో, బంధించివేస్తాము. రా తల్లీ! మా మనః ప్రాణ శరీరాల్లో అవతరించు. రా.... ఓ వీరమార్గ ప్రదర్శినీ! ఇహ నిన్ను మేం వదిలిపెట్టం. మా జీవితమంతా అవిచ్ఛిన్నమైన దుర్గపూజ అగుగాక! మా చేతలు, చర్యలూ, నిరంతరం ప్రేమాస్పదమైన, శక్తిమయమైన మాతృసేవయగు గాక! ఇదే మా ప్రార్థన ఓ జననీ! ఈ పూర్ణ భారతావనిలో అవతరించు!

CWSA 9: 3-5

నీ అల్ప అహంకార వ్యక్తిత్వం నుండీ పైకి ఎదుగు. మన భారతమాతకు యోగ్యుడైన

భారతమాతకు అభ్యర్థన

ఆగస్టు 15, 1947

ఓ మా తల్లీ! ఓ భారతీయాత్మా, ఘోర నిరాశయమైన చీకటి దుర్దినాల్లోనూ, నీవు నీ బిడ్డలను వదిలిపెట్టలేదు. నీ స్వరాన్ని పెడచెవిన పెట్టి, నిన్ను కాదని ఇతర ప్రభువుల్ని సేవించినా నీవు వారిని నిర్లక్ష్యం చేయలేదు. వారిప్పుడు మేల్కొన్నారు. ఈ నీ విముక్త ప్రభావంతో నీ మోము వెలుగు లీనుతుంది. ఈ గొప్ప తరుణంలో మేము నీకు వందనం చేస్తున్నాం. మమ్మల్ని నడిపించు. మా ముందు స్వరాజ్య క్షితిజం తెరుచుకొంటుంది. అంతేకాదు. అసలు ఘన క్షితిజం, దేశాలఐక్యతతో నీ అసలు జీవన క్షితిజం మా ముంగిట విప్పారుతుంది. మాకు మార్గదర్శకత్వం వహించు. తద్వారా మేము సదా గొప్ప ఆదర్శాల వైపు ఉంటాం. ఈ జనులకు నీ నిజ ముఖారవిందాన్ని చూపించు. ఆత్మిక మార్గాలలో నాయకురాలిగా, సర్వజనావళికి హితైషిణిగా, సహాయకురాలిగా ఉండు.

బిడ్డగా తయారవ్వు. నీ కర్తవ్యకర్మలను యథార్థంగా ఋజువర్తనంతో నెరవేర్చు. దైవానుగ్రహంపై అచంచల విశ్వాసాన్ని ఉంచి ఎల్లప్పుడూ ఉల్లాసంగా పూర్తి నమ్మకంతో ఉండు.

CWM 13: 352, 358 అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)

భవిష్యత్తుకు కీలకాలు

స్త్రీత్వాన్ని గౌరవించు

యథార్థానికి ఆ పరమోత్కృష్ట దివ్యజననికి, విశ్వ సృష్టికర్త్రిణికి, సర్వ శత్రువిజేతకు, సమస్త దేవతలకు, సమస్త లోకాల జననికి, సకల వరాలను ప్రసాదించే తల్లికి అత్యంత తీవ్రమైన భక్తినీ, అత్యంత సంపూర్ణంగా ఆరాధననూ భారతదేశంలోనే కదా మనం చూడగలిగేది? ఆమెను ప్రకృతి, మాయ, భ్రాంతికి లోనుచేసేదిగా, ప్రతి పతనానికి, దైన్యానికి కారణంగా, దైవంనుంచి వంచనతో, భ్రష్టపరచి, ప్రలోభపెట్టి దూరంగా తీసుకుపోయేదిగా అత్యంత తీవ్రంగా గర్హించడం, స్త్రీత్వాన్ని అత్యంత దారుణంగా అవమానించడం మనకు కనపడేది ఈ భారతదేశంలోనే కదా!

మొత్తం భారతదేశ జీవితమంతా ఇటువంటి వైరుధ్యాలతో దట్టించబడి ఉంది. దాని మూలంగా, ఆమె మనస్సు, హృదయం రెండింటిలోను నొచ్చుకుంటోంది. అక్కడ ప్రతి ఒక్క చోటా, పూజాపీఠా లన్నింటి మీదా స్త్రీదేవతలను స్థాపించారు. భారతదేశ బిడ్డలు వారి దుర్గామాత నుంచి రక్షణ కోసం, మోక్షం కోసం నిరీక్షిస్తారు. అయినప్పటికీ ఆమె బిడ్డల్లో ఒకరు చెప్పలేదా, దేవుడు స్త్రీ శరీరంలో ఎన్నటికీ అవతరించడని, దానికి వారు చెప్పిన కారణం నియమనిష్ఠలుగల ఏ హిందువూ ఆయనను గుర్తించబోడు కాబట్టి! అదృష్టవశాత్తు, దైవం అటువంటి సంకుచితమైన తెగల తాత్త్వికతతోను లేదా అల్పమైన ఆలోచనలతోను పురిగొల్పబడేవాడు కాదు. పార్థివశరీరంలో అభివ్యక్తమవటం ఆయనకు ఆనందదాయకమైప్పుడు, మనుషులు తనను గుర్తించారా లేదా అనే విషయాన్ని ఆయన ఏ మాత్రం లెక్కచేయడు. అంతేకాక, ఆయన అవతారా లన్నింటిలో, జ్ఞానుల కంటె పిల్లలను, సరళ హృదయులనే ఎల్లప్పుడూ ఇష్టపడినట్లుగా అనిపిస్తుంది.

ఏమైనా గాని, నూత్న గర్భధారణా విధానంతో సృష్టి జరిగే వరకు, చైతన్యం మహాప్రకృతిని కొత్తజాతి సృష్టికై, ఇక ఎంత మాత్రమూ పశుపద్ధతిలో సంతానోత్పత్తి ఆవశ్యకతకు లొంగకుండా, దాని కోసం లింగభేదంతో రెండు అనుపూరక ప్రాణులుగా విభజించడం అనేదానికి కట్టుబడి ఉండవలసిన ఆవశ్యకత లేకుండా ఒత్తిడి చేసే వరకు, ప్రస్తుత మానవజాతి పురోభివృద్ధికి అత్యుత్తమంగా చేయబడదగిన విషయం స్త్రీ, పురుషు లిద్దరినీ పరిపూర్ణ సమానతతో పరిగణించడం. వారికి ఒకే విద్యను, శిక్షణను ఇస్తూ, ఏదైతే లింగబేదానికి అతీతమో, అన్నింటి సంభావ్యతలకు, సామరస్యత లకు మూలమో అటువంటి దివ్య వాస్తవికతను నిరంతర సంపర్కంతో పొందేటట్లు బోధించడం.

CWM 12:105-06

'ఆర్య' శీలాన్ని పునర్నిర్మించడం

మన లక్ష్యం సనాతన మతాన్ని వ్యాప్తి చెందించడం; ఆ సనాతన మతం మీద ఆధారపడి జాతి మతాన్ని, యుగధర్మాన్ని ఆచరించడం మన లక్ష్యం. మనం భారతీయులం, ఆ జాతి వారసులంగా ఆర్యవిద్యకూ, నైతికతకూ మనకు హక్కుంది. ఆర్యభావాలే మన కుటుంబధర్మం, జాతిధర్మం. జ్ఞానం, భక్తి, కర్మలలో అనాసక్తి అనేవి ఆర్యవిద్యకు మూలం. ఔదార్యము, ప్రేమ, ధైర్యము, బలము, విన మ్రతలు ఆర్యస్వభావ లక్షణాలు. మనుజులలో జ్ఞానప్రకాశాన్ని వ్యాపింప జేయడం, ఉన్నతికి చేరిన, వినమ్రతాశీల పాత్రల ఆదర్శాన్ని జాతి ముందుంచటం, బలహీనులను రక్షించటం, శక్తిమంతులైన క్రూరపాలకులను శిక్షించటం అనేవి ఆర్యజీవనంలోని లక్ష్యాలు. ఈ లక్ష్యాలను అనుసరించటంలోనే దాని మతసంబంధ ఫలసిద్ధి ఉంటుంది. మనం మన మతవిధానాల నుంచి పతనమైపోయాం. మన లక్ష్యాలనుంచి దూరంగా జరిగిపోయాం. మతపరమైన గందరగోళానికి బలై, పూర్తిగా దోషభూయిష్టమైన పచ్చి అబద్ధపు భ్రాంతులతో మనం ఆర్యవిద్యను, అది క్రమబద్ధీకరించే నైతికతను కోల్పోయాం. ఆర్యజాతికి చెందినవార మైనప్పటికీ, బలవంతుల పాలనతో నియంత్రించబడి, దైన్యావస్థకు, బాధలకు బలి కాబడి దాని ప్రభావంతో ఆత్మన్యూనతా సూత్రాన్ని, పరాధీనతను స్వీకరించాం. కనుక మనం బ్రతికి బట్ట కట్టాలంటే, శాశ్వత నరకం నుంచి అణుమాత్రమైనా స్వేచ్ఛను పొందాలనే కోరిక ఉంటే, మన మొట్టమొదటి

కర్తవ్యం దేశానికి సేవ చేయటం. దానికి మార్గం ఆర్యస్వభావాన్ని పునర్నిర్మించడం. అందుమూలంగా మాతృభూమి భవిష్య సంతానం వివేకంతో, సత్య-నిబద్ధతతో, మానవజాతి ప్రేమికులుగా, సౌభ్రాతృత్వానుభూతుల స్ఫూర్తిని పొందుతూ, ధైర్యవంతులుగా, వినయశీలురైన మనుషులుగా తయారవుతారు.దేశమంతటికి తెలియజేయటానికి అదే మన మొదటి లక్ష్యం కావాలి, ప్రత్యేకించి దేశయువతకు: సరియైన విద్య, ఉన్నత ఆదర్శాలు, ఆర్య ఆదర్శాలను ఉద్దీపింప జేయగల కార్యాచరణ విధానాలు. అందులో మనం సఫలీకృతుల మయ్యేవరకు, సనాతన మతాన్ని వ్యాప్తి చెందించడం అనేది బంజరు భూములలో విత్తులు విత్తడం లాంటింది.
CWSA 9:191-92

నూత్నరూపం, నూత్నజీవితం ఆవశ్యకత

మన వ్యవహారం కేవలం రూపరహిత దివ్యాత్మ తోటి మాత్రమే కాదు; మనం జీవితాన్ని కూడా నిర్దేశించవలసి ఉంది. రూపాకృతీ, రూపమూ లేకుండా జీవనయానానికి ఎటువంటి సార్థకతా ఉండదు. రూపరహితమైనదే రూపాన్ని తీసుకొంది. ఆ విధమైన నామ, రూపధారణ 'మాయ' కల్పన కాదు. గుణాత్మకమైన రూప ఆవశ్యకతే రూపాన్ని ధరించేటట్లుగా చేసింది. మనం ప్రపంచంలోని ఏ కార్యాలనూ మినహాయించాలని కోరుకోము. రాజకీయం, వ్యాపారం, సామాజిక వ్యవస్థ, కవిత్వం, కళ, సాహిత్యం — అన్నీ కొనసాగుతాయి. కాని అన్నింటికీ నూత్నజీవితం, నూత్న రూపం ఇవ్వబడుతుంది. రాజకీయాలను నేను ఎందుకు వదిలేశాను? దానికి కారణం మన రాజకీయం అచ్చమైన భారతీయతను కలిగిలేదు. అది ఐరోపా దిగుమతి, ఐరోపా విధానాల అనుకరణ. కాని దాని అవసరం కూడా ఉంది. నీవు, నేను కూడా ఐరోపా శైలి రాజకీయంలోనే ప్రవేశించి ఉన్నాం. మనం ఆ విధంగా చేయకపోతే, దేశం మేల్కొని ఉండేది కాదు, మనకి ఆ అనుభవం వచ్చి ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు కూడా దాని అవసరం ఉంది. భారతదేశంలోని ఇతర ప్రాంతాల మాదిరిగా బెంగాలులో దాని ఆవశ్యకత అంత ఎక్కువ లేదు. కాని ఇప్పుడు విషయాన్ని మదింపు చేసుకొనవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది, నీడనే పెంచుకుంటూ పోవటమే కాకుండా. మనం

భారతదేశ నిజ ఆత్మను మేల్కొల్పాలి, దాని కనుగుణంగానే ప్రతి ఒక్క కార్యాన్ని చేయాలి.

CWSA 9:365

దివ్యజనని ఆరాధనే తప్పక పునాది కావాలి

మనం భారతీయులం, మనం ఆర్యులం. మనం జాతి చైతన్యాన్ని గెల్చుకున్నాం, అది దేశభక్తిలో నానితే తప్ప జాతిచైతన్యం వికసించబోదు. దివ్యజనని ఆరాధనే ఆ దేశభక్తికి పునాది. ఏ రోజైతే 'వందేమాతరం', బంకిమ్‌చంద్ర గీతం, బాహ్యేంద్రియాలను దాటి హృదయాన్ని తాకిందో, ఆ రోజే మన హృదయంలో దేశభక్తి జన్మించింది. ఆ రోజే దివ్యజనని రూపం మన హృదయంలో ప్రతిష్టితమైంది. దేశమే దివ్యజనని, దేశమే దైవం, — ఈ మహనీయ ఉపదేశం ఉపనిషత్తు బోధలలో భాగం, అదే జాతి ఎదుగుదలకు బీజం, దైవంలో 'జీవుడు' భాగమైనట్లు. అదే విధంగా 70 లక్షల మంది బెంగాలీలు, మూడు వందల లక్షల భారతీయ సమూహం అంతటా వ్యాపించి ఉంటున్న వాసుదేవునిలో భాగం. అదే విధంగా భారతమాత, అనేక చేతులతో, ఆధిపత్య శక్తులతో వెలుగు లీనుతూ, ఈ మూడువందల లక్షల మందికి ఆశ్రయమిస్తూ, మహాశక్తి రూపంలో ఉన్న దివ్యజనని శక్తి, దేవతామూర్తి, మహాకాళి శరీరం. ఈ అయిదు సంవత్సరాలుగా ఓర్చుకుంటున్న ఉద్రేకం, ఆవేశం, గగ్గోలు, పరాభవం, అణచివేత, చిత్రహింస దివ్యజనని మీద ప్రేమను మేల్కొల్పటానికే, జాతి హృదయంలో, మనస్సులో ఆమె రూపాన్ని నెలకొల్పటానికే దైవంచే ఆజ్ఞాపించబడింది.

CWSA 9:221-22

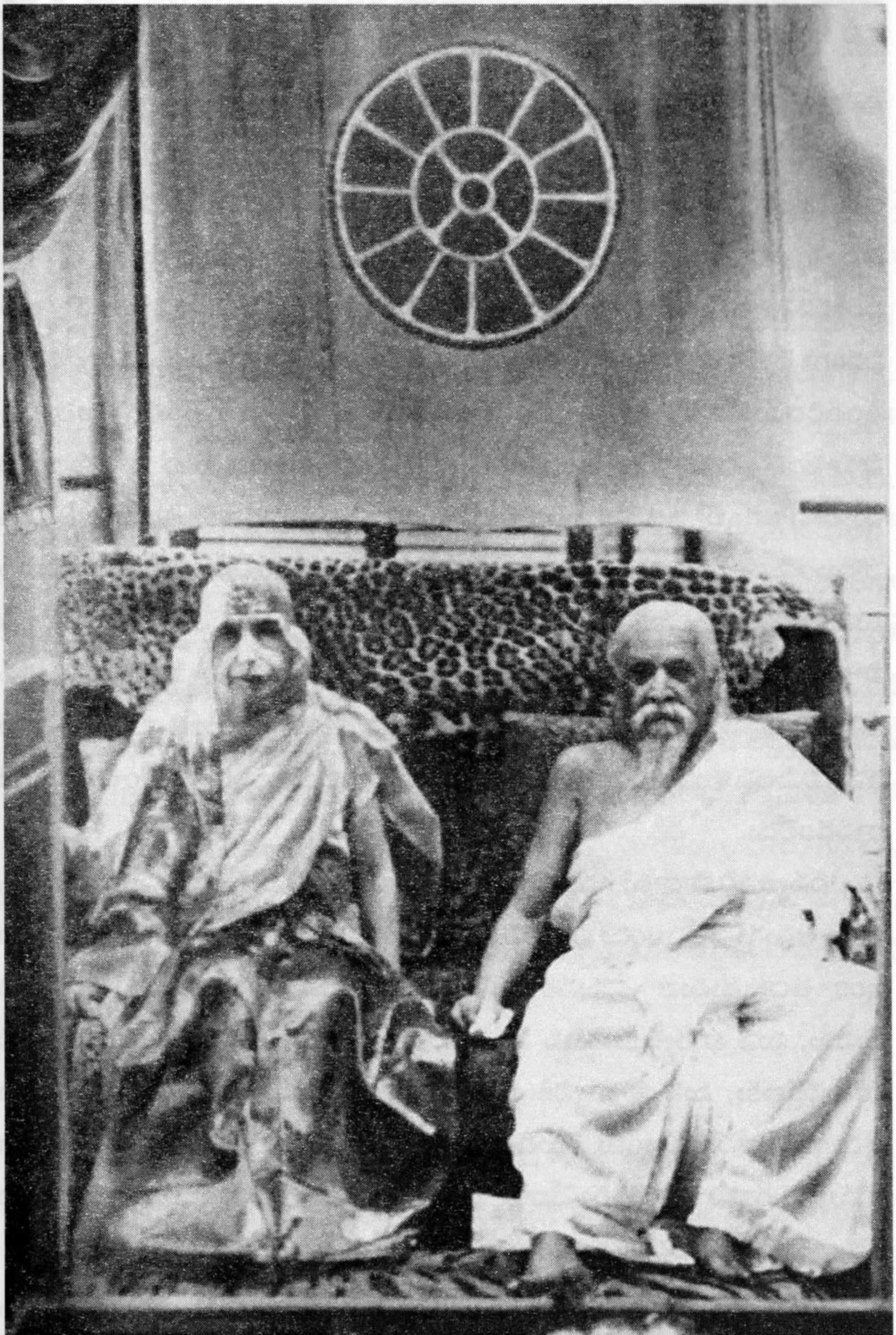
త్యాగం ఆవశ్యకత

మనం 'స్వరాజ్' ను ఏ విధంగా జీవించగలం? ఏ స్వార్థ భావనను పరిత్యజించి దాని స్థానంలో దేశభావనను స్థాపించటంద్వారా ఏ విధంగానైతే చైతన్యుడు నిమాయి పండింట్‌గా కాకుండా, కృష్ణుడుగా మారిపోయి, రాధగా మారిపోయి, బలరాముడుగా మారిపోయాడో, ఆ విధంగానే మనలో ప్రతి ఒక్కరు తమవేరైన జీవితాన్ని ప్రేమించటం మానివేసి దేశంకోసం జీవించాలి. ఏ విధంగానైతే మోక్షం అనేది ముముక్షువుల

మనస్సులను ఆకర్షించి ఆక్రమించుకుంటుందో అదే విధంగా దేశపునరుజ్జీవపు అపేక్ష మన మనస్సులను ఆకర్షించి ఆక్రమించుకోవాలి. మన త్యాగం తప్పకుండా అజ్ఞాత సన్యాసి త్యాగంలాగా సంపూర్ణమైనది కావాలి. ఏ విధంగానైతే శ్రీకృష్ణుని వదనం చూడటానికి చైతన్యుడు ధ్వంసం చేసే పిచ్చితనం లాంటి దానితో ఉద్వేగం పొందాడో, అదే విధంగా స్వేచ్ఛనొంది, ప్రశంసించబడే దివ్య జనని వదనం చూడటానికి మనం తప్పక ఉద్విగ్నులమవ్వాలి. ఏ విధంగానైతే, జగాయి, మధాయిలు గౌరంగ సంకీర్తనను అనుసరించటానికి రాజ్యనియమాన్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోయారో, అదే విధంగా దేశకోసం మనత్యాగం తప్పకుండా అంత అత్యుత్సాహమును, సంపూర్ణతను సంతరించుకోవాలి. హోమ గుండంలో మన సమర్పణలు ఎంతగా అత్యంత సాహసంతో, ధారాళంగా ఉండాలంటే కార్థజీనియా తల్లిదండ్రులు వారి పిల్లలను మోలోచ్ అగ్నిలో పడవేసినంత నిర్దయాత్మకమైన సంపూర్ణతలో ఉండాలి. ఏ మిన హాయింపైనా మన ఆత్మ పరిత్యాగం పరిపూర్ణతను కుదించినా, ఏదైనా సందేహం మన విశ్వాసాన్ని మన వీరావేశాన్ని భగ్నం చేసినా, మన ప్రేమ పవిత్రతను ఏ స్వార్థాలోచనైనా మలినం చేసినా అప్పుడు దివ్యజనని సంతృప్తి చెందదు, తన సన్నిధిని ఉపసంహరించుకోవటాన్ని ఆమె కొనసాగిస్తూనే ఉంటుంది. మనం ఆమెను రమ్మని పిలుస్తున్నాం, కాని ఆ పిలుపు మన హృదయాంతరాళాల్లోంచి పెల్లుబికి రావడంలేదు.

దివ్యజనని పాదాలు గడపవద్ద ఉన్నాయి. కాని ఆమె మన నిజమైన ఆర్తనాదాన్ని తాను అడుగుపెట్టేముందు వినాలనుకుంటున్నది. మనకూ, దేశానికీ మధ్యనే మనం ఇంకా తచ్చాడుతున్నాం.మనం ఒక్క అణాను దివ్యజనని సేవకు ఇచ్చి, పదిహేను మనకు, మన భార్యలకు, మన పిల్లలకు, మన ఆస్తికి, మన కీర్తికి, గొప్పతనానికి మన రక్షణకు, మన సౌఖ్యానికి ఉంచేసుకుంటున్నాం. దివ్యజనని తనను తాను ఇచ్చుకోవటానికి ముందు మొత్తం అడుగుతుంది. సూరథ్ రాజు తన నరాలు కోసుకొని రక్తాన్ని చిమ్మరించేదాకా దివ్యజనని ప్రత్యక్షం కాలేదు. వరాన్ని కోరు కొమ్మని అతడిని అడగలేదు.

శివాజి తన తలను దివ్యజనని పాదాల వద్ద సమర్పించటానికి సిద్ధమైనప్పుడే, భవాని ప్రత్యక్షమై అతని చేయిపట్టి ఆపి, అతని ప్రజలను విడిపించమని ఆజ్ఞను ఇవ్వడం జరిగింది. ఎవరైతే దేశాలను పరాయి పాలననుంచి విడిపించారో, వారి

ప్రయత్నాలకు విజయకిరీటం వరించటానికి ముందు మొదటగా వారు పూర్తి త్యాగం యొక్క వేదనను అనుభవించినవారే. ఎవరైతే భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆకాంక్షిస్తున్నారో వారు దివ్యజనని కోరే మూల్యాన్ని మొదట చెల్లించుకోవల్సి వుంటుంది.
CWSA 6-7:1031-32

ప్రగాఢ పునరుజ్జీవనం ఆవశ్యకత

స్వయం సహాయకత ద్వారా దేశాన్ని తయారుచేయటానికి మనం వేసే ప్రణాళికలు, పారిశ్రామిక పునరుజ్జీవన ప్రణాళిక, విద్యావిషయక పునరుజ్జీవన ప్రణాళిక అనేది ప్రగాఢ పునరుజ్జీవనానికి కిందిస్థాయి కార్యక్రమాలు. దేశం స్వాతంత్ర్యం పొందటానికి ముందు తప్పకుండా పూర్తి చేయవలసినవవి. దివ్యజనని మనలను ఎటువంటి ప్రణాళికలను, ఎటువంటి పథకాలను పద్ధతులను అడుగదు. ఆమె తనకుతానే ప్రణాళికలను, పథకాలను పద్ధతులను అందజేస్తుంది. మనకంటె బాగా. ఆమె మన హృదయాలను, మన జీవితాలను తక్కువకాకుండా, ఎక్కువా కాకుండా అడుగుతున్నది. స్వదేశీ జాతీయవిద్య, స్వరాజ్యాన్ని వ్యవస్థీకరించే ప్రయత్నం అనేవి కేవలం ఆమెకు మనం ఆత్మసమర్పణ చేసుకోవటానికి ఉన్న అవకాశాలు మాత్రమే. ఎంత తెలివిగా మనం స్వరాజ్యంకోసం పథకాన్ని రచించాం, అనేది ఆమె చూడదు. కాని మనల్ని మనం ఎంతగా సమర్పించుకున్నాం, ఎంతగా మన ద్రవ్యాన్ని ఎంతగా మన శ్రమని ఎంతగా మన సౌఖ్యాన్ని ఎంతగా మన రక్షణను, ఎంతగా మన జీవితాన్ని సమర్పించాం అనేది చూస్తుంది.

పునరుజ్జీవనం అనేది బొత్తిగా పునర్జన్మ. పునర్జన్మ మేధస్సుతో రాదు, డబ్బు ముల్లె నిండటంతో రాదు. రాష్ట్రీయ విధానంతో రాదు. యంత్రమార్పిడితో రాదు. కాని మనం ఏమిటో దాన్నంతా త్యాగాగ్నిలో పడవేయడం ద్వారా నూత్న హృదయాన్ని తెచ్చుకొని దివ్యజననిలో తిరిగి జన్మించటం ద్వారా మాత్రమే వస్తుంది. ఆత్మ-పరిత్యాగం మననుంచి అడగబడింది. ఆమె మనలను అడుగుతోంది, "ఎంతమంది నాకోసం జీవిస్తారు? ఎంతమంది నాకోసం మరణిస్తారు?" మన సమాధానం కోసం ఆమె నిరీక్షిస్తున్నది.

CWSA 6-7:103-33 అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ(86639106913)

జాతీయ పునరుద్దీపనను సాధించే మార్గం

ప్రథమంగా, ఆర్యధర్మాన్ని, ఆర్యవిద్యను తిరిగి సాధించాలి. ద్వితీయంగా యోగశక్తిని మళ్లీ పెంపొందింపజేసుకోవాలి. ఇక చివరగా ఆర్యులకు స్వాభావికమైన జ్ఞానపిపాసనని కార్యశీలతను వినియోగించుకుంటూ నవయుగానికి కావలసిన సాధన సామగ్రిని సమీకరించుకోవాలి. గత ఐదేళ్ళుగా రాజుకుంటున్న వెర్రి భావావేశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ జగజ్జనని కార్యసాధన మీద దాన్ని కేంద్రీకరించాలి. ఆధ్యాత్మిక మార్గం కోసం గాలిస్తూ, దైవకార్యంలో పాల్గొనాలని తపించే యువతదేశం అంతటా ఉన్నారు. వాళ్ళు భావావేశాన్ని దిగమింగి నిజమైన శక్తిని పొందే మార్గాన్ని తెలుసుకోవాలి. మనం సాధించవలసిన సమున్నత కార్యాన్ని కేవలం భావావేశంతో సాధించలేం. అందుకు శక్తి కావాలి. మీ పూర్వీకుల బోధనల నుండి పడయుగల శక్తితో అసాధ్యాలని సాధ్యం చేయవచ్చు. ఆ శక్తి మీ శరీరంలోకి దిగిరావడానికి సన్నద్ధమవుతోంది. ఆ సక్తే జగజ్జనని. ఆమెకి సమర్పణ చేసుకోవడం నేర్చుకో. నిన్ను తన పనిముట్టుగా చేసుకొని జగజ్జననే కావలసిన కార్యాన్ని ప్రచండవేగంతో సాధించగలదు. ఆ వేగాన్ని చూసి ప్రపంచం నివ్వెరపోతుంది. ఆ శక్తి లేకుంటే నీ ప్రయత్నాలన్నీ ఎందుకూ కొరగావు. జగజ్జనని రూపం నీ హృదయంలో కొలువైవుంది. జగజ్జననిని సేవించడం, ఆరాధించటం ఎలాగో నేర్చుకున్నావు. అప్పుడు నీలోనే ఉన్న జగజ్జననికి నిన్ను నీవు సమర్పించుకో. ఈ కార్యాన్ని సాధించాలంటే మరో మార్గం లేదు.
CWSA 9: 222-223

ప్రధాన అవరోధం, అందుకు పరిష్కారం

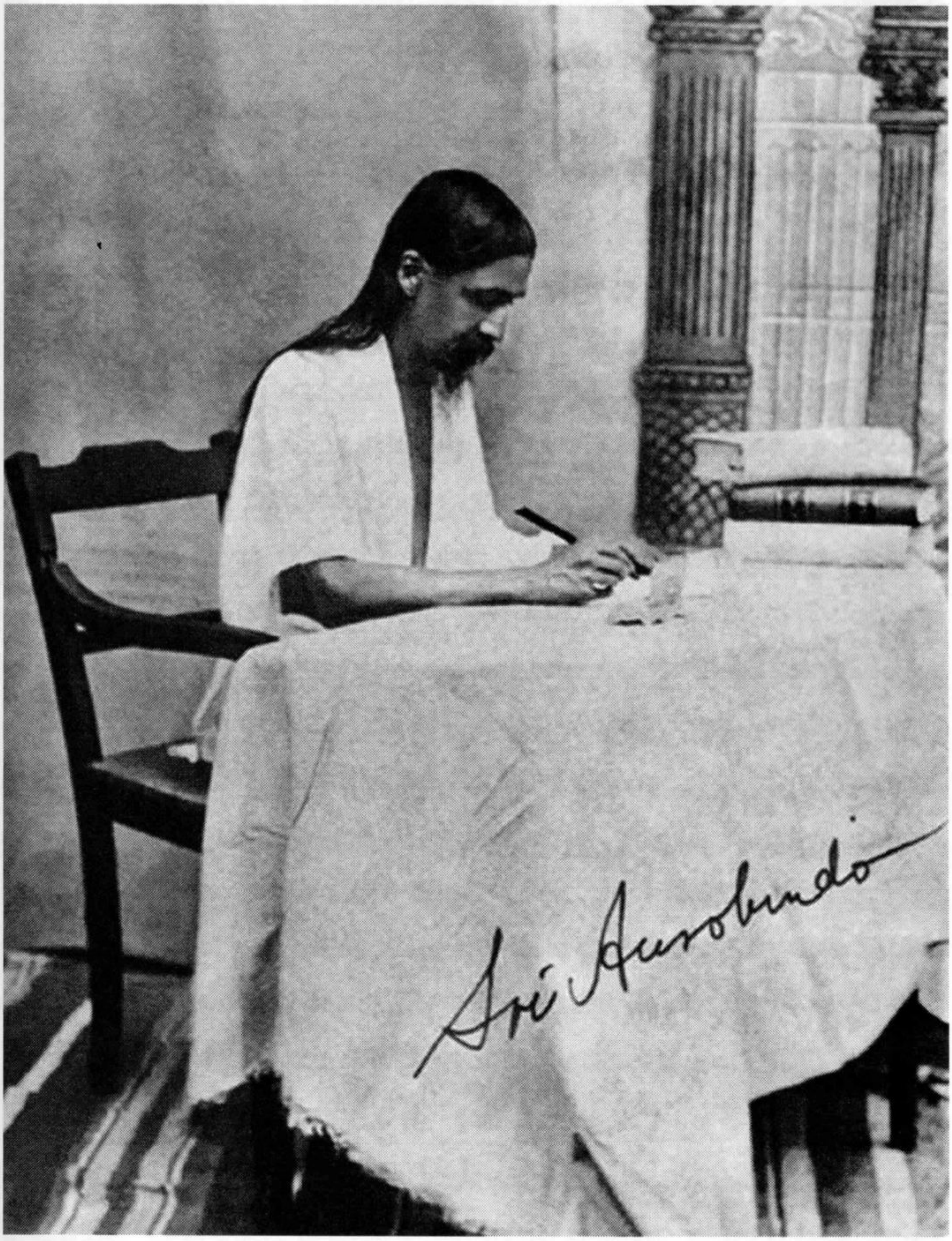
దేశం మన తల్లి అన్న భావన లేకపోవడమే ప్రధాన అవరోధం. మన రాజకీయ నాయకుల్లో చాలామంది ఆ జనని సంపూర్ణమైన సాక్షాత్కారాన్ని పొందని వాళ్ళే. రంజిత్ సింగ్ గాని, గురుగోవింద్ సింగ్ గాని ఆ జననిని పంచనదుల నేలగా చూశారే గాని, భరతమాతగా దర్శించలేకపోయారు. మహారాష్ట్రకి చెందిన నేతలు ఆ జననిని కేవలం మహారాష్ట్రకి మాత్రమే ఊహించుకోగలిగారు. దేశవిభజన జరిగిన సమయంలో మనకు కూడా బాంగ్లమాత దర్శనాన్ని పొందిన అదృష్టం కలిగింది. అది సమైక్యకతకి చెందిన దర్శనం. అందుకే బెంగాల్ భావి సమైక్యత, ప్రగతి మనకి సిద్ధిస్తుందన్న

నమ్మకం ఏర్పడింది. కాని సమగ్రమైన భరతమాత దర్శనం ఇంకా మనకు ప్రాప్తిం చలేదు. మనం కవితలల్లి, కలలుగని, కోటి రీతుల్లో కొలిచే భరతమాత కాంగ్రెస్ వారి దృష్టిలో కేవలం ఒక అర్థంలేని కల్పన. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి ఆమె సహచరి. నిస్సహాయురాలైన సేవకురాలు. ప్రాగ్దేశపు వేషం తొడిగిన ఒక వికారమైన విభ్రాంతి. మరి నిజంగానే అలాంటి కల్పన మన జనని కాలేదు. ఆ అగోచరమైన నిశీథిలోతుల నుండి నిజమైన జనని మన హృదయాలని, ఆత్మలని ఆకర్షిస్తోంది. ఆమె సంపూర్ణ అవిభాజ్యరూపాన్ని మనం చూడగలిగిననాడు ఆమె శోభను, సోయగాన్ని చూసి సమ్మోహితులమైననాడు, నిజంగానే ఆమె సేవలో మనం మన ప్రాణాలు అర్పిస్తాము. అప్పుడు ఈ అవరోధం తొలగిపోతుంది. భారతదేశ సమైక్యతను స్వేచ్ఛను, ప్రగ తిని మరింత సులభంగా సాధించడానికి వీలవుతుంది. భాషాభేదం అప్పుడిక విభజనకి హేతువు కాలేదు. హిందీని అనుసంధాన భాషగా స్వీకరించి, సొంత స్థానిక భాషలకు ఇవ్వవలసిన ప్రాముఖ్యతను ఇవ్వగలిగితే ఆ వైకల్యంకూడా తొలగిపోతుంది. హిందూ-ముస్లిం తగాదాలకి కూడా అప్పుడు నిజమైన పరిష్కారాన్ని సాధించగలుగుతాం. దేశాన్ని తల్లిగా, చూడలేకపోవడంవల్ల ఈ అవరోధాలని తొలగించాలన్న బలమైన స్ఫురణ కలగడం లేదు. అందుకే కావలసిన సాధనోపాయం దొరకటం లేదు. ఘర్షణ మరింత తీవ్రతరం అవుతూ వస్తోంది. దేశాన్ని ఒక అవిభాజ్యమైన, సత్యమైన మూర్తిగా సాక్షాత్కరింపజేసుకోవాలి. కాని అలాంటి సాక్షాత్కారాన్ని పొందే ప్రయ త్నంలో జననిని కేవలం హిందువుల జననిగా ఊహించుకుంటూ , హైందవ జాతీయతా వాదాన్ని ఆశ్రయిస్తే, వెనకటి పొరపాటు మళ్ళీ చేసినవాళ్ళం అవుతాము. జాతీయత నిండుగా వెల్లివిరిసే అవకాశాన్ని చేజేతులా పోగొట్టుకున్న వాళ్ళం అవుతాము.

CWSA 9: 225- 226

మనకి అవసరమైన మనోభావం

మనం కేవలం ఆర్యజాతి ఎదగాలి అనే ఉద్దేశ్యంతో ఎదగడం లేదు. ఆర్య సంస్కృతి, ఆర్యవిద్య, ఆర్యధర్మం ఎదగడం మన లక్ష్యం. ఉద్యమం తొలిదశలలో పాశ్చాత్య రాజకీయాల ప్రభావం బలంగా ఉండేది. కాని మనం ఆ తొలిదశలలో కూడా ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాము. కాబట్టి సనాతనదర్మ ప్రభావంచేత జగజ్జనని ఆరాధనచేత, ఆమె పట్ల మన భక్తిచేత, ఆర్యుల గౌరవమర్యాదల పట్ల మన ప్రగాఢ

Sri Aurobindo

విశ్వాసం చేత రెండవ దశ రూపుదిద్దకుంది. రాజకీయాలు కూడా సనాతన ధర్మంలో ఒకభాగమే. కాని వాటిని ఆర్యదృక్పథంతోను, ఆర్యధర్మ సమ్మతితోను కొనసాగించాలి. భవితకు ఆధారాలైన యువతతో మనం చెప్పదలచుకునేది ఇది మీ హృదయాలలో ద్వేషం గూడుకట్టుకొని వుంటే దాన్ని వెంటనే పారద్రోలండి. ద్వేషంతో వచ్చే భావోద్రేకంవల్ల కొంతకాలం రజోగుణం బయటపడుతుంది. హింసాప్రవృత్తి పూర్తి స్థాయికి వ్యక్తమవుతుంది. కాని త్వరలోనే ఆ వేడి చల్లారి బలహీనత చోటు చేసుకొంటుంది. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సాధించాలని సంకల్పించినవారు ఆలక్ష్యం కోసమే తమ జీవితాలను ధారపోసినవారు యువత మధ్యకు వెళ్ళి గాఢమైన సాభ్రాతృత్వాన్ని, వేసటలేని కృషిని, ధృఢచిత్తాన్ని, జ్వాజ్వల్యమానమైన శక్తిని వారిలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఆసక్తితో మనం అప్రతిహతమైన బలాన్ని శాశ్వతవిజయాన్ని సాధించగలము.

CWSA 9: 247-248

భారతాంతరాత్మ

మీరు ఒక సందేశంలో ఇలా అన్నారు.

భారతదేశపు మొట్టమొదటి సమస్య ఆమె అంతరాత్మను పునరావిష్కరించి, అభివ్యక్తం చెయ్యడం.

భారతదేశ ఆత్మను ఎలా కనుక్కోవాలి?

మీలోనున్న చైత్యపురుషుడి స్పృహను సాధించండి. మీ చైత్యపురుషుడిలో భారతాంతరాత్మ యెడల గాఢమైన ఆసక్తి కలుగనివ్వండి. ఆ అంతరాత్మకోసం దానిని ఆకాంక్షించనివ్వండి. సేవాభావంతో ఆరాధించనివ్వండి. నిజాయితీతో ఈ ప్రయత్నం చేస్తే, మిమ్మల్ని విజయం వరిస్తుంది.

*

అంతరాత్మిక ధర్మం పాలించగల, పాలించవలసిన భూమి భరత భూమి. ఆ పాలన జరగవలసిన సమయం వచ్చింది. అదే ఈ దేశానికి విముక్తి మార్గం. ఎందుకంటే పరదేశీయుల ప్రభావం వల్ల, ప్రాబల్యం వల్ల ఈ దేశపు చేతన విరూపమైపోయింది. వాస్తవాలు ఎంత విరుద్ధంగా వున్నా ఈ దేశానికి ఒక ప్రత్యేకమైన ఆధ్యాత్మిక వారసత్వం వుంది.

(ఆల్ ఇండియా రేడియోలో ప్రసారం కొరకు సందేశం, పాండిచ్చేరి)

తేజానికి, సత్యానికి మేము దూతలం కాగోరుతున్నాము. సామరస్యంతో కూడిన భవిత, జగతికి తనను తాను ప్రకటించుకొనే అదను కోసం ఎదురుచూస్తోంది. భయపెట్టి పాలించే పాత అలవాటు పోయి ప్రేమచేత పాలించే ప్రభుత్వం రావాలి.

(ఆల్ ఇండియా రేడియోలో 21 ఫిబ్రవరి 1971 శ్రీమాత జన్మదినం నాడు ప్రసారం అయిన సందేశం, పాండిచ్చేరి)

నిజమైన స్వేచ్ఛలో ఆరోహణాత్మక గమనం ఉంటుంది. అది నీచప్రవృత్తులకి లొంగదు. మన దేశానికి నిజమైన స్వేచ్ఛ రావాలంటే అందుకు దివ్యమైన అభివ్యక్తీకరణ జరగాలి.

మనం భారతదేశానికి నిజమైన స్వేచ్ఛను కోరుకోవడానికి కారణం ఆమె ప్రపంచానికి ఆదర్శంగా నిలిచి, మానవాళి ఎలా తయారుకావాలో ప్రకటించగలదు.

CWM 13:370-71

ప్రాచీనకాలంనుండి కూడా (క్రైస్తవ శకానికి 8000 ఏళ్ళకి పూర్వం అని కొందరు పండితులు అంటారు) ఇండియా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి, సాంప్రదాయానికి నెలవైఉంది. పరమసత్యత ఆవిష్కరణకి, దానితో ఐక్యతకి నిదర్శనంగా నిలిచింది. మనోధారణని అత్యుత్తమంగా తీవ్రంగా అభ్యసించిన భూమి ఇది. అలాంటి అభ్యాసాలనే సంస్కృతంలో యోగం అంటారు. ఈ దేశంలో బోధించబడే వినియోగించబడే యోగాభ్యాసాలు కోకొల్లలు. వాటిలో కొన్ని పూర్తిగా భౌతికమైనవి. కొన్ని పూర్తిగా మేధోజన్యమైనవి. మరి కొన్ని మతపరమైనవి. హార్దికమైనవి. ఇక చివరిగా వాటిలో కొన్ని ఇలాంటి

సంస్కృతం భారతదేశపు జాతీయ భాష కావాలి.

దీవెనలు.

*

హిందీ కేవలం హిందీ మాట్లాడే ప్రాంతాల వారికి మాత్రమే మంచిది. సంస్కృతం భారతీయులు అందరికీ మంచిది.

CWM13: 351

అభ్యాసాలన్నింటినీ సమీకరించి మరింత సమగ్రమైన ఫలితాన్ని ఎలా సాధించాలో నేర్పిస్తాయి.

CWM 13:373

భారతాత్మ అనన్యము, అవిభాజ్యము. లోకంలో తాను సాధించవలసిన మహత్కార్యం ఏమిటో భారతదేశానికి బాగా తెలుసు. ఆ అభివ్యక్తీకరణ జరగటానికి కావలసిన బాహ్యసాధనల కోసం ఆమె ఎదురుచూస్తోంది.

CWM 13:351 *అనువాదం: డా. వి.శ్రీనివాస చక్రవర్తి (9500069322)*

మాతకు శరణాగతి చెందుట

మనం యూరోపియన్లం కాదు, ఆసియావాసులం, మనం భారతీయులం. ఆర్యులం. మనం జాతీయభావాన్ని పెంపొందించుకున్నాము. కానీ, అది దేశభక్తిగా రూపాంతరం చెందకపోతే మనలో జాతీయవాదం వికసించదు. మాతను ఆరాధించుట దేశభక్తికి పునాదిగా వుండాలి. బంకించంద్ర గేయం 'వందేమాతరం' బాహ్య అడ్డంకులను దాటుకుని హృదయాలను స్పృశించిన రోజునే మన హృదయాలలో దేశభక్తి అంకురించింది. ఆ రోజునే మాత చిత్రం మన హృదయాలలో నాటుకుంది. దేశమంటే తల్లి, దేశం దైవం. పవిత్రమైనది, ఉపనిషత్తు బోధనలలో భాగమైన ఈ ఉదాత్తమైన భావన జాతి పురోభివృద్ధికి బీజం వంటిది. 'జీవుడు' దివ్యాత్మలో భాగమైనప్పుడు 'జీవుని' లోని శక్తి గూడా దివ్యశక్తిలోని భాగమే అవుతుంది. అదే విధంగా డెబ్భై లక్షలమంది బెంగాలీలు, మొత్తమ్మీద ముప్పైకోట్లమంది భారతీయులు కూడా సర్వాంతర్యామి అయిన వాసుదేవునిలోని భాగమే. అదే విధంగా, భారతమాత ఎన్నో చేతులు, శక్తులతో నిండి యున్నది. ముప్పైకోట్ల మందికి ఆవాసం. దేహధారియై ఉన్న శక్తి దేహధారియైన దివ్యమాతయొక్క బలం, విశ్వవ్యాప్తమైన మహాకాళి స్వీయ దేహం. ఈ ఐదు సంవత్సరాలలో మాతపట్ల ప్రేమ పెంపొందించడానికి, ప్రతీ ఒక్కరి హృదయం ఆమె చిత్తం నెలకొనడానికి, జాతీయ భావనను పెంపొందిచడానికి ఉద్రేకాలను, ఉద్వేగాలను, నినాదాలను, అవమానాలను, క్రూరమైన చర్యలను, వేధింపులను సహించే శక్తిని దైవం ప్రసాదించినది. ఆ పని సమాప్తమైపోయింది. మరి తదుపరి?

తర్వాత జరుగవలసినది, ఆర్యుల ప్రాచీన శక్తిసామర్థ్యాలు పునరుజ్జీవం కావాలి.

మొదటగా ఆర్యుల గుణగణాలు, ఆర్యుల విద్యావిధానం తప్పనిసరిగా పునఃస్థాపితం కావాలి. రెండవది, యోగశక్తి మరలా అభివృద్ధి చెందాలి. ఆఖరిగా, జ్ఞానంపట్ల తృష్ణ, ఆర్యుల సమర్థంతమైన శక్తిసామర్థ్యాలను నూతన శకానికి అవసరమైన ఏర్పాట్లను చేసేందుకు వినియోగించుకోవాలి. గత ఐదు సంవత్సరాల కాలంలో నెలకొన్న తీవ్రమైన ఉద్రేకాలను నియంత్రించుకుని మాత కార్యాచరణ సాధించే దిశగా మళ్లించాలి. మార్గం కోసం, కార్యం కోసం ఎదురుచూస్తూ దేశమంతటా ఉన్న యువత ఈ ఉద్రేకాలను నియంత్రించుకుని శక్తివంతంగా మారేందుకు మార్గాలను అన్వేషించాలి. సాధించవలసిన ఉదాత్తమైన కార్యాచరణను ఉద్రేకాలతో నెరవేర్చలేము. దానికోసం శక్తి అవసరం. మీ ప్రాచీనుల బోధనల నుండి గ్రహించే ఆ శక్తి అసాధ్యాలను కూడా సుసాధ్యం చేస్తుంది. ఆ శక్తి మీ శరీరంలో అవతరించుటకు సిద్ధమవుతోంది. ఆ శక్తి మాతయే. ఆమెకు శరణాగతి చెందుట అభ్యసించాలి. మాత మిమ్మల్ని ఆమె ఉపకరణంగా మార్చుకుని ఆమె పనులను వేగవంతంగా, శక్తివంతంగా, సమర్థవంతంగా పూర్తిచేయుటను గమనించి ప్రపంచం ఆశ్చర్యచకిత మవుతుంది. ఆ శక్తి లేకపోతే మీ ప్రయత్నాలన్నీ నిష్ఫలమవుతాయి. మాత రూపం మీ హృదయంలో నెలకొని వుంది. మాతను ఆరాధించుట, సేవించుట మీరు నేర్చుకున్నారు. మాతకు మిమ్మల్ని మీరు సమర్పించుకోండి. కార్యాచరణ సాధించు టకు వేరొక మార్గం లేదు.

CWSA 9:221-23

భరతమాత

మనకు ఉన్న ప్రధాన అవరోధం, దేశాన్ని మన మాతగా దర్శించలేకపోవడమే. మన రాజకీయ నాయకులలో చాలామంది మాతకు సన్నిహితంగా ఉంటూ ఆమె సంపూర్ణ స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకొనుటలో సమర్థవంతంగా లేరు. రంజిత్ సింగ్ లేదా గురుగోవింద్ సింగ్ భరతమాతకు బదులుగా ఐదు నదుల మధ్యగల భూమాతను మాత్రమే దర్శించారు. శివాజీ లేద బాజీరావు భరతమాతకు బదులుగా హిందువుల మాతను మాత్రమే దర్శించారు. ఇతర మహారాష్ట్ర నాయకులు మరాఠీల మాతను మాత్రమే దర్శించారు. విభజన జరుగుతున్న సమయంలో బెంగాలీ మాతను దర్శించే అవకాశం మనకు లభించింది. అది ఒక ఐకమత్య భావన. అందువలన

బెంగాల్‌లో భవిష్యత్ లో ఐకమత్యం నెలకొనుట, పురోభివృద్ధి చెందుట తథ్యం. అయితే, ఏకీకృత భరతమాత చిత్రం ఇంకా నెలకొనవలసి ఉంది. కాంగ్రెస్‌లో మనం వర్ణించిన, పూజించిన, ఆరాధించిన భరతమాత ఒక అలంకారిక రూపకల్పన, బ్రిటిష్ రాచరిక వ్యవస్థ పట్ల సన్నిహితంగా, కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా మెలిగే సేవకురాలు మాత్రమే. వాస్తవానికి ఆమె మన మాత కాదు. అయినప్పటికీ, నిగూఢంగా లేదా అంధకారంలో అస్పష్టంగా ఉన్న మన నిజమైన మాత మన హృదయంలో, ఆత్మలో నెలకొని ఉంది. ఆమె వాస్తవ అవిభాజ్య రూపాన్ని దర్శించిన రోజున ఆమె సౌందర్యం, కరుణకు ఆకర్షితులమైన మనం ఆమె సేవలో మన జీవితాలను ఉత్సాహవంతంగా సమర్పిస్తాం. అప్పుడు ఈ అడ్డంకులు తొలగిపోతాయి. భారతదేశ ఏకత్వం, స్వాతంత్ర్యం పురోభివృద్ధి సాధించుట సులభతర మవుతుంది. ప్రతి ఒక్కరి స్వంత ప్రాంతీయ భాష పట్ల గౌరవమర్యాదలు పాటిస్తూనే హిందీని అనుసంధాన భాషగా అంగీకరించి మనం ఈ అవరోధాలను, అడ్డంకులను అధిగమించాలి. హిందూ-ముస్లింల

దేశభక్తికి సంబంధించిన భావావేశాలు మన యోగానికి పొసగనివి కావు. పైపెచ్చు తమ మాతృభూమి శక్తివంత మవ్వాలనీ, పరిపూర్ణత గలదవ్వాలనీ సంకల్పించడం, పూర్తి న్యాయసమ్మతమైన భావావేశమే. పూర్తి స్వేచ్ఛలో ఆమె తన అస్తిత్వాన్ని అధికాధికంగా అభివ్యక్తం చేయాలనీ, ఆమె పురోగమించాలనీ, సంకల్పించడం ఒక చక్కని ఉదాత్తమైన సంకల్పం, మన యోగానికి హాని కల్గించదు.

కాని అతడు ఉద్రేకపడగూడదు, అపరిపక్వస్థితిలో వున్నపుడు, కర్మాచరణకు పూనుకోరాదు. సత్యం జయించాలని ప్రార్థించవచ్చు, ఆకాంక్షించవచ్చు, సంకల్పించవచ్చు. అదే సమయంలో తన దైనందిన విధులను నిర్వహిస్తూనే వుంటూ, పోరపడడానికి తావివ్వని సంజ్ఞ కోసం, చేయవలసి వున్న కార్యాన్ని తెలిపే సంజ్ఞ కోసం ప్రశాంతంగా యెదురుచూస్తూ వుండాలి.

నా ఆశీస్సులు

CWM 13:356

శ్రీఅరవిందులు జన్మించేంత వరకూ మతాలు, ఆధ్యాత్మికతలు గత రూపాలపై కేంద్రీకరించబడ్డాయి. అవి ఈ భూమిపై జీవనాన్ని నిరాకరించడమే 'లక్ష్యం'గా చూపుతూ వచ్చాయి. కాబట్టి నీవు ఆ రెండు ఈ క్రింది ఐచ్ఛికాలలో ఒకదానిని ఎంపిక చేసుకోవలసి వుంటుంది.

అల్ప సుఖాలతోనూ, వేదనలతోనూ, సంతోషాలతోనూ, బాధలతోనూ — నీవు సరిగ్గా ప్రవర్తించకపోతే నరకానికి పోతావు అనే బెదిరింపులతో నిండివున్న ప్రపంచంలోని జీవితం. లేదా ఇంకొక లోకానికి పలాయన మవ్వడం. అది స్వర్గం, నిర్వాణం, మోక్షం....

ఈ రెండింటి మధ్య ఎంపిక చేసుకోవడానికి గొప్పది ఏమీ లేదు. రెండూ సరైనవి కావు.

అదే ప్రాథమిక తప్పిదమని అదే భారతదేశ పతనానికి, శక్తిహీనతకు కారణమయ్యిందని శ్రీఅరవిందులు మనకు చెప్పి వున్నారు. బౌద్ధమతము, జైనమతము భ్రాంతివాదము ఈ భారతావనిలో నున్న శక్తినంతటినీ పీల్చివేశాయి. భారతదేశం మాత్రమే భౌతికానికి మించినది, యింకా ఏదో ఉందని ఖచ్చితంగా విశ్వసించిన దేశం అనేది యధార్థం. ఐరోపా, అమెరికా వంటి ఇతర దేశాలు ఈ విషయాన్ని విస్మరించాయి. అందుచేతనే భారతావని మాత్రమే ఇంకా ఈ ప్రపంచానికి ఇవ్వవలసిన సందేశాన్ని భద్రపరచి వుంచింది. అయితే ప్రస్తుతము ఈ దేశ పరిస్థితి సమస్యాత్మకమై అయోమయంగా ఉన్నది.

శ్రీఅరవిందులు చూపిన దేమిటంటే: సత్యమనేది పార్థివజీవనం నుండి పలాయ మవడం కాక ఈ భూమి పైనే వుండటం, దీనిని రూపాంతరీకరించడం, దీనిని దివ్యం చేయడం, తద్వారా దైవం ఇక్కడ, ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో అవతరించడం.

CWM 12:210-11

మానవజాతి ఆధునిక జీవనంలో నున్న అన్ని కష్టాలకు, బాధలకూ భారతదేశం ప్రతీకాత్యకమైన ప్రతినిధిగా మారింది.

భారతదేశం స్వీయ పునరుద్ధరణకు నిలయమై ఉచ్ఛతర సత్యమయ జీవనంలోకి ఉద్ధరించుకోగలదు.

CWM 13:368 శ్రీమాత

మధ్య విభేదాలకు పరిష్కారాన్ని కనుగొనడంలో మనం విజయం సాధిస్తాం. దేశాన్ని మాతగా దర్శించుకోవాలనే కోరిక కలిగినప్పుడు, ఈ అవరోధాలను అధిగమించేందుకు ప్రయత్నాలు తీవ్రంగా జరుగలేదు. అందువలననే పరిష్కార మార్గాలు లభించక విభేదాలు తీవ్రమవుతున్నాయి. వాస్తవమైన, అవిభాజ్యమైన దేశమాత చిత్రం అవసరం. అయితే, వాస్తవమైన రూపమనే భ్రమలో, హిందువుల మాతను లేదా హిందూ జాతీయవాదాలను మనం ఇష్టపడుతుంటే మనం పాత తప్పిదాన్నే మరలా చేసినట్లవ్రతుంది. అంతే కాకుండా సంపూర్ణమైన జాతీయవాదం వికసించుటలో మనల్ని మనం మోసగించుకున్నవాళ్ళ మవుతాం.

CWSA 9:225-26 *అనువాదం: హోతా ఈశ్వరకృష్ణ (8919515393)*

భారతావనికి మంత్రములు — సూత్రములు

భారతదేశానికి మంత్రము

(ఈ క్రింద ఇవ్వబడిన సందేశమును "ప్రస్తుత క్లిష్టపరిస్థితుల్లో వున్న భారతీయు లందరికీ, శ్రీమాత ఒక మంత్రమును ప్రసాదించారు", అని పరిచయం చేస్తూ ఆశ్రమంలో వితరణ చేసారు.)

ఓ పరమ ప్రభూ, శాశ్వత సత్యమా
మేము మీకే విధేయులమై
సత్యానుగుణముగా జీవింతుము గాక.

భారతదేశమంటే ఏమిటి?

భారతదేశము అంటే కేవలం ఇక్కడి మట్టి, నదులూ, కొండలూ కాదు. అలాగని భారతదేశములో నివసించేవారూ కాదు. భారతదేశమనేది ఒక చైతన్యము. శివుడు ఎలా ఒక సజీవమో, భారతదేశమూ అలాంటి ఒక సజీవ జీవియే. శివుడు ఒక దేవుడయినట్లే ఆమె ఒక దేవత. ఆమె ఇష్టపడితే, మానవరూపాన్ని దాల్చగలదు.

భారతదేశం ఎవరికి తన రహస్యాన్ని తెలుపగలదు

"ఏనాటి నుండో ధర్మానికి ఊయలవలె భారతావని వున్నది గనుక ఎందరో

దేవతలు అధిపతులై వున్నారు గనుక వారిలో ఎవరు ఈ నగరాన్ని పునరుద్ధరించే లీలను పూర్తి చేస్తారు?" — ఎ. చౌమెల్ (పాండిచేరిపై 1928 లో వ్రాసిన వ్యాసం నుండి)

మాయారూపాలచేత కళ్ళు కప్పబడి, అసత్యాలతో వంచించబడి భయమూ, దురభి మానముతో వెనక్కు నెట్టబడి ఏ దైవమునైతే తాను కలవాలని వేడుకొన్నాడో ఆ దేవుని ప్రక్కగా తాను వెళ్ళినా అతడిని చూడలేడు. అతడు కోరిన అద్భుతాన్ని సాధించిపెట్టే శక్తుల చెంతనే నడుస్తున్నా వాటిని గమనించే ఇచ్ఛ అతడికి లేదు. ఆ విధంగా గొప్ప గొప్ప అవకాశాలను అతడు పోగొట్టుకొన్నాడు. తన మెదడు తరచిచూచిన, తన హృదయం అస్పష్టంగా ఆకాంక్షించే అద్భుతమైన, రహస్యాలతో సంబంధం పెట్టుకొని, వాటిల్లోనికి ప్రవేశించే నిరుపమానమైన అవకాశము ఇది. ఎప్పుడూ శ్రద్ధాళువు దీక్ష పొందే ముందు కొన్ని పరీక్షలను ఎదుర్కోవలసి ఉండేది. ప్రాచీన సంప్రదాయాల్లో ఈ పరీక్షలు చాలా అసహజమైనవై ఉండటం వలన వాటికున్న విలువలో చాలా భాగాన్ని అవి నష్టపోయాయి. నేడు పరీక్షలు కొన్ని చాలా సాధారాణ మైనవై నందున పరిస్థితుల మాటునే దాక్కొని జరుగుతాయి. యాదృచ్ఛికము, అవకాశము అనే ఒక అమాయకమైన ముసుగును ధరించి వస్తాయి అవి పరీక్షను ఇంకా కఠినంగా, ప్రమాదకరంగా మారుస్తాయి.

ఎవరైతే తమ తమ మానసిక ప్రాధాన్యతలను, జాత్యాహంకారమునూ, విద్యాధిక్యతను వదులుకొంటారో వారికే భారతావని తన గుప్త దివ్యత్వాన్ని బోధిస్తుంది. మిగిలినవారు తాము కోరినది దర్శించలేక నిరాశతో వెనుదిరగ వలసిందే. ఎందుకంటే వారు దానిని అపసవ్యంగా కోరుకొన్నారు. అవలంబించిన దారి సరైనది కాదు కనుక. దైవాన్ని కనుగొనడానికి చెల్లించాల్సిన మూల్యాన్ని చెల్లించేందుకు అంగీకరించ లేకపోతున్నారు.

CWM 13:371c73

అన్ని దేశాలు సమానమే, సారతః 'ఒక్కటే'

ఒక్కో దేశం పరమాత్మ ఒక రూపానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ఈ పృథ్వి ఆవిర్భావంలో ప్రతి దేశమూ స్వేచ్ఛాయుతంగా తనను తాను అభివ్యక్తీకరించుకొనే అధికారాన్ని కల్గి వున్నది.

ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణంలో ఒక దేశ ప్రాధాన్యత దాని విస్తారము, బలం, ఇతర దేశాలపై తన పెత్తనంపై ఆధారపడి వుండదు. ఆ దేశం సత్యాన్ని మూర్తీభవింప జేయగల స్థాయీ, సామర్థ్యమును బట్టి సత్యానికి తాను స్పందించేదానిని బట్టి ఉంటుంది.

CWM 13:383

సౌందర్యాన్ని విస్మరించడ మన్నది అసురీ శక్తులకు మనంతట మనమే అప్పగించిన ఒక గొప్ప అస్త్రము. భారతదేశ పతనానికి ఇది ఒక కారణము. దైవం మన అంత రాత్మలో ప్రేమగా, మస్తిష్కంలో జ్ఞానంగా, ప్రాణంలో శక్తిగా, భౌతిక శరీరంలో సౌందర్యంగా వ్యక్తమౌతాడు.

కాబట్టి సౌందర్యాన్ని వదులుకొన్నామంటే ఈ భౌతికపదార్థంలో దివ్య ఆవి ర్భావాన్ని లేకుండా చేస్తున్నావని అర్థం. ఆ అంశాన్ని పూర్తిగా అసురులు చేతికి అప్పగిస్తున్నట్లే

CWM 13:372-73 శ్రీమాత

అనువాదం: పంచాగ్నుల శ్రీ సౌమ్య (9246477923)

దైవంతో ముఖాముఖి

భారతదేశ స్థితి

ప్రశ్న: ప్రస్తుతము ప్రపంచము ఒక విధమైన అసమానతలో, గందరగోళంలో వుండటం చూస్తూ వున్నాము. దీనికి అర్థం ఇది సత్యావరోహణ కొరకు ఒక నూతన శక్తి ప్రకటనకు తనను తాను సిద్ధం చేసుకుంటున్నదనా? లేక ఇది యీ అవరోహణకు విరుద్ధంగా వ్యతిరేక శక్తుల తిరుగుబాటు చర్య ఫలితమా? దీనం తటిలో భారతదేశము ఏ స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది?

స: ఒకే సమయంలో ఇవి రెండు జరుగుతున్నాయి. ఇది సంసిద్ధతకు సంబంధించిన గజిబిజి మార్గం. భారతదేశం ఈ ఉద్యమాన్ని తగ్గించడానికి ఏమి జరుగుతున్నది. అన్నదానిని వివరిస్తూ సహాయం చేసే ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శి కావాలి. కానీ దురదృష్ట వశాత్తు, పాశ్చాత్యదేశాలను అనుకరించే తన గాఢమైన అంధవాంఛలో ఆమె పదార్థవాదిగా తన అంతరాత్మను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నది.

ప్ర: కాశ్మీర సమస్య భారత్, పాకిస్థాన్‌ల ఐక్యత వైపుగా వేసే మొదటి అడుగు అని విశ్వసిస్తున్నాను.

స: సర్వోన్నత జ్ఞానం దాని విషయం చూస్తుంది.

*

భూమి మీద ఆధ్యాత్మిక జీవితమును స్థిరపరచడానికి భారతదేశము ప్రపంచ గురువు కావాలని కోరుతున్నాను. కానీ భరతమాత, ఈ ఉన్నత స్థానమును ఆక్రమించాలంటే రాజకీయంగా, నైతికంగా, భౌతికంగా అర్హత పొందడం తప్పనిసరి కాదా? ఎటువంటి సందేహము లేకుండా — వర్తమానం కొరకు చేయవలసింది చాలా వున్నది.

*

ప్ర: మన ప్రస్తుత ప్రభుత్వములో ఈ గందరగోళ స్థితి ఎందుకు వుంది? ఇది మంచి, సత్య పాలనల కోసము అవసరమైన మార్పుకు సంకేతమా?

స: రూపాంతరీకరణను తిరస్కరిస్తూ ప్రతిచోటా అశాంతి, అయోమయం అసత్యంపెల్లుబకటానికి కారణం, ప్రపంచంమొత్తం మీద పరమసత్య, క్రియాశక్తి బరపే వత్తిడే కారణం

CWM 13:365-66

ప్రశ్న 1: ఒకవేళ భారతదేశము గురించి ఒక వాక్యములో మీ దర్శనాన్ని సంక్షిప్తంగా చెప్పమని మిమ్మలను అడిగితే మీ సమాధాన మేమిటి?

స: భారతదేశ నిజమైన భవిష్యత్తు ప్రపంచ గురువుగా వుండటమే.

ప్ర 2 అదే విధంగా మీరు దర్శించిన సత్యతను వ్యాఖ్యానించమంటే, ఒక వాక్యంలో ఎలా వివరిస్తారు?

స: ప్రస్తుత వాస్తవికత శాశ్వత సత్యాన్ని దాచిపెట్టే ఒక పెద్ద అసత్యం.

ప్ర 3: మీ ప్రకారంగా దర్శనానికి, వాస్తవికతకు మధ్యన నిలబడే మూడు ముఖ్య అవరోధాలు ఏవి?

స: అజ్ఞానము; భయము; అసత్యము.

ప్ర 4: స్వాతంత్ర్యము పొందినప్పటి నుండి భారతదేశము సాధించిన మొత్తం పురోగతితో మీరు సంతృప్తి పడుతున్నారా?

స: లేదు.

ప్ర 5: ఇటీవలి కాలంలో అన్నింటికన్నా ప్రముఖమైన మన విజయం ఏది?

మీరు ఎందుకు దానిని ప్రముఖమైనదిగా పరిగణిస్తున్నారు?

స: సత్యం కొరకు పరితాపం జాగృతం కావడం. ఎందుకంటే సత్యం లేనిదే వాస్తవికత వుండదు.

ప్ర 6: అలాగే మన అత్యంత విచారకర వైఫల్యమును పేర్కొనగలరా? దేని ఆధారంగా దానిని ఎంతో శోచనీయమైనదిగా పరిగణిస్తున్నారు?

స: కుటిలత్వం. ఎందుకంటే కుటిలత్వం వినాశనమునకు దారి తీస్తుంది.

CWM 13:358-59

భారతీయ విద్యావిధానంలో మౌలిక సమస్యలు

ప్ర 1: జాతీయ, అంతర్జాతీయ జీవనవిధానాన్ని, వర్తమాన, భవిష్యత్తులను దృష్టిలో వుంచుకొని చూస్తే విద్యావిషయంగా భారతదేశం లక్ష్యం ఏమిటి?

స: అసత్యాన్ని నిరాకరిస్తూ,సత్యాన్ని అభివ్యక్తం చేయడానికి తన బిడ్డలను సంసిద్ధం చేయాలి.

ప్ర 2: ఈ ఉన్నత లక్ష్యమును సాక్షాత్కరించుకోవటానికి దేశము ఏ అడుగులు వేస్తూ ముందుకు సాగాలి? ఆ దిశగా ఎలా మొదలు పెట్టాలి?

స: ఆత్మను అభివ్యక్తం చేయటానికి పదార్థమును సిద్ధం చేయాలి.

ప్ర 3: భారతదేశ యధార్థ ప్రతిభ లేక ప్రజ్ఞాపాటవాలు యేమిటి? ఆమె భవిష్యత్తేమిటి?

స: ఆత్మ అభివ్యక్తిగా పదార్థం తయారైతే తప్ప, అది అసత్యం, నిర్వీర్యం అని ప్రపంచానికి బోధించడం.

ప్ర 4: భారతదేశంలో విజ్ఞాన, సాంకేతిక శాస్త్రాల పురోగతిని శ్రీమాత ఏ విధంగా చూస్తున్నారు? మానవుడిలోని ఆత్మ అభివృద్ధికి ఇది ఏ విధంగా సహాయపడుతుంది?

స: దీని ఒకే ఒక ప్రయోజనము భౌతిక ఆధారమును ఇంకా బలంగా, సంపూర్ణంగా ఆత్మ అభివ్యక్తికి ఇంకా ఉపయుక్తంగా చేయటం.

ప్ర 5: జాతీయ ఐక్యతను గురించి దేశం అధికంగా ఆలోచిస్తుంది. ఈ విషయాలలో శ్రీమాత దృక్పథం ఏమిటి? భారతదేశము ఎలా తన కొరకు, ప్రపంచం కొరకు తన బాధ్యతను ఏ విధంగా నిర్వర్తిస్తుంది?

స: జాతులన్నీ ఒక్కటి అవ్వడమే, ప్రపంచారాన్ని వత్తిడి చేసే భవిష్యత్తు. కానీ

జాతు లన్నింటి ఏకత సాధ్యం కావాలంటే, ప్రతి దేశము మొదట తన స్వీయ ఏకతను యథార్థం చేసుకోవాలి.

ప్ర 6: భారతదేశాన్ని అధికంగా వేధిస్తున్నది భాషా సమస్యనే. ఈ విషయంలో మన సముచిత వైఖరి ఎలా వుంటుంది?

స: ఏకత అన్నది ఒక సజీవ వాస్తవం అవ్వాలి తప్ప నిరంకుశమైన నియమం కాగూడదు. భారతదేసం ఏకమయినపుడు అందరికీ అర్థమయ్యే ఒక భాషను తనంతట తానే అప్రయత్నంగా యేర్పాటు చేసుకొంటుంది.

ప్ర 7: సహజంగా విద్య అక్షరాస్యతగా, సాంఘిక హోదాగా మారింది. ఇది ఒక అనారోగ్య ధోరణి కాదా? కానీ విద్యకు దాని ఆంతరిక విలువ, సహజసిద్ధమైన ఆనందానుభూతిని ఎలా ఇవ్వగలము?

స: లోకారూఢ నియమాల నుండి బయటకు వచ్చి అంతరాత్మ యెదుగుదలపై పట్టుబట్టాలి.

ప్ర 8: ఎటువంటి భ్రమలు, భ్రాంతులు మన విద్యను నేడుచుట్టు ముట్టుతున్నాయి? వాటిని మనము తొలగించుకోవడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది?

స: విజయము, జీవనోపాధి, ధనములను అన్నింటికన్నా అతి ముఖ్యమైనవిగా భావించడం జరిగింది. ఆత్మతో అనుసంధానానికి, అస్తిత్వసత్యంయొక్క అభివృద్ధికి, అభివ్య క్తానికి ఇవ్వవలసిన అద్వితీయమైన ప్రాముఖ్యతపై పట్టుబట్టాలి.

*

ప్ర: మహనీయ మాతా, భారతదేశానికి మాత్రమే వర్తించే జాతీయ విద్యావిధానము వుండకూడదు, సమస్త మానవజాతికి ఒక మూలాధారక ఆవశ్య విద్యను అందించాలి అన్నది మన లక్ష్యము. ఆమె గత సాంస్కృతిక సంఘర్షణ, వైశిష్ట్యతచే, ఆ దేశ ప్రత్యేక హక్కు, తన యెడల దానికి గల ప్రత్యేక బాధ్యత వల్ల భారత ప్రత్యేక విద్యావిధానము తయారైనది అనేది సత్యం కాదా? ఎలా తీసుకున్నా ఈ ఆవశ్య విద్య నా వరకు భారతదేశ జాతీయవిద్యనే. వాస్తవానికి, దీనిని నేను ప్రత్యేక గుణ వైవిధ్యాలతో వున్న ప్రతి జాతికి చెందిన జాతీయవిద్యగా పరిగణిస్తాను. ఇది సముచితమా, శ్రీమాత దీనిని ధృవపరుస్తారా లేదా అన్నది నాకు అనుమానమే..

స: అవును. ఇది నిశ్చయంగా సముచితమే. నాకు నీ ప్రశ్నలకు సమాధాన మిచ్చే

సమయం వుండి వుంటే, ఆ సమాధానంలో ఇది కొంత భాగం అయి వుండేది. భారతదేశానికి ఆత్మజ్ఞాన ముంది, నిశ్చయంగా వండేది, కానీ ఆమె పదార్థమును నిర్లక్ష్యం చేసి అలా చేసినందువల్ల బాగా నష్టపోయింది. పశ్చిమ దేశాలకు పదార్థం గురించిన జ్ఞానముంది. కానీ వారు ఆత్మను నిరాకరించి అలా నిరాకరించినందు వల్ల బాగా నష్టపోయారు. ఒక సమగ్ర విద్యను కొంత మార్పులతో ప్రపంచంలోని అన్ని జాతులకు అనుకూలంగా మలచాలి. ఇది పదార్థము పూర్తిగా వృద్ధిచెంది, ఉపయోగపడేటట్టుగా దాని మీద ఆత్మ యొక్క న్యాయసమ్మతమైన అధికారమును తిరిగి తీసుకువస్తుంది.

క్లుప్తంగా నేను చెప్పాలని కోరుకునేది ఇది.

CWM 13:360

యోగమును ఒక విద్యగా గుర్తించాలని వారిని (ప్రభుత్వమును) నేను కోరుతున్నాను. ఇది మన కొరకు కాదు, దేశం కొరకు.

పదార్థం రూపాంతరం చెందుతుంది, అది గట్టి ఆధార మవుతుంది, జీవితం దివ్యమవుతుంది. భారతదేశం ముందుండి నడిపించు గాక!

CWM 12:252

వందేమాతరం

జననీ! నీకు వందనం
జలజల పారె జీవనదులతో భాగ్యవంతమై
సుశోభిత ఫలభరిత వనములతో ప్రకాశవంతమై
హాయి నిచ్చు శీతల పవనాలతో
దట్టమైన పైరుపంటల నాట్యములతో
సశ్యశ్యామలమై అలరారు శక్తి మాతా! స్వేచ్ఛామయీ:
శీతల శాఖలపై, ఉధృత మహాప్రవాహాలపై జాలువారిన
స్వప్న వైభవ వెన్నెల కాంతులతో
సుమ వికసిత తరువులను ధరించిన ధాత్రీ!
జననీ! సౌఖ్యప్రదాయిని

మృదు మధురహాసిని!
జననీ! నీ శుభచరణములను ముద్దాడుతున్నాను
మృదుమధుర భాషిణీ జననీ!
అమ్మా! నీకు వందన మొనరించుచున్నాను

నీ నేలపై నీవు బలహీనురాలవని అన్నది ఎవరమ్మా?
నీ కోసం శతసహస్ర హస్తాలు ఖడ్గాన్ని ఝుళిపిస్తాయి

శతసహస్ర స్వరాలు భీతి గొల్పే నీ నామాన్ని గర్జిస్తాయి.
దూరతీరాలకు మారుమ్రోగె స్వరఘోష
అంతర్గత మహాశక్తులతో విలసిల్లే జననీ!
పరమేశ్వరీ! నిన్నే నేను పిలుస్తున్నాను (వేడుకుంటున్నాను)
రక్షించి పాలించేది నీవే! లేచిరా! రక్షించు
ఎవరిపై శత్రుమూకలు ఖండాంతరాలు దాటి ధైర్యంతో దాడి చేశాయో
అమె కోసం నేను దుఃఖిస్తున్నాను
ఆమె శృంఖలాలను ఛేదిస్తాను

మాతా!
నీవే జ్ఞానమయివి, న్యాయప్రదాతవు
నీవే మా హృదయానివి, మా ఆత్మవు, మా శ్వాసవు
నీవే మృత్యువుని జయించె మా హృదయ సంభ్రమం.
నీవే మా బాహువుల్లో ధృడత్వం
నీవే సౌందర్యం, నీదే మోహనరూపం
మన ప్రతి కోవెలలో దివ్యవిగ్రహమై వెలుగొందేది...
నీ దివ్యమంగళ రూపమె

దండించె హస్తాలతో, మెరిసే కరవాలంతో ప్రభవించె దుర్గవు, శక్తివి, మహరాజ్ఞివి,
నీవె పద్మాసన స్థితవైన లక్ష్మివి.

శత-స్వరాల కావ్యగానమూర్తివి,
శుద్ధ, సంపూర్ణ, నిరుపమాన జననీ! ఒక్కసారి విను
గలగల పారె వాగులతో సమృద్ధమైన (భాగ్యవంతమై)
కళకళలాడె వనములతో సుందరమై
శ్యామవర్ణినివి, నిష్కాల్మికి ఆత్మ ధవళ కాంతివి
భూషిత శిరోజములతో,
నీ దివ్యదరహాస వైభవమ్ముతో,
అసమాన సుందరరూపిణి, పరమ పావని
సంపద నిచ్చు హస్తములు, సదా భాగ్యమ్ము వర్షింపగా?
జనని, నా ప్రియధాత్రీ!
మధుర స్వరూపిణి, నీకె వందన మొనరించుచున్నాను.
జగజ్జనని, స్వేచ్ఛామయి! నీకు వందనము.

వందేమాతరం (వచనానువాదం)

ఓ మాతా! నీకు వందన మొనరించు చున్నాను. నీ శోభ సాటిలేనిది, అది జీవనదులతో, ఫలభరిత సమృద్ధమై, దక్షిణపు శీతల పవనాలతో, ఫలసాయ మిచ్చు పంటలతో నిండుగా ఉండె గాఢ వర్ణధాత్రి, జగజ్జననివై వెలుగొందు మాతా! నీ రాత్రులు వెన్నెల కాంతుల వైభవంలో పులకించి పోతున్నాయి. నీ భూములన్నీ వికసించిన పుష్పాలుగల వృక్షాలను వస్త్రంగా ధరించి సౌందర్యంతో అలరారుతున్నాయి. నీవు మధురహాసినివి, మధురభాషిణివి, ఓ మాతా! వరప్రదాయినీ, ఆనందప్రదాయినీ!

(డబ్బైది మిలియన్లు) అసంఖ్యాక కంఠాలు తీవ్రంగా గర్జన చేస్తున్నాయి. దానికి రెట్టింపు హస్తాలు పదునైన ఖడ్గాలను ఝుళిపిస్తూ పైకి లేచాయి. ఎవరు నీవు బలహీనమైన దానివని చెప్పారు (అన్నారు)? అసంఖ్యాక శక్తులను స్వాధీనం చేసుకున్న సాటిలేని మేటిశక్తివి. మమ్ము సదా రక్షించె ఆ జననికి వందనం, తన శక్తియుక్తులతో శత్రు సమూహాలను తరిమికొట్టె ఆ మాతకు నేను వినమ్రమనై వందనము చేయుచున్నాను.

నీవే జ్ఞానానివి, నీవే మాకు దారి చూపి నడిపించేది. నీవే మా హృదయాల్లో నిండి

ఉన్నది, నీవే మా ఆత్మవు, అసలు నీ కోసమె ఈ దేహం, ఈ జీవనం, నీకే అంకితం. ఓ మాతా! మా బాహువుల్లో శక్తి నీవే, మా హృదయాల్లో నీవే ప్రేమగా, విశ్వాసంగా వెలుగొందుతున్నావు. జననీ! కోవెలలో మేం ప్రతిష్ఠించేది నీ రూపమె.

నీవె దశాయుధ సంపన్నవై యుద్ధానికి సిద్ధమైన దుర్గవు, పద్మాలతో క్రీడించె పద్మప్రియవు, కమలవు, వాగ్దేవివి, సర్వ విద్యా ప్రదాయినివి, నీకె నేను వందన మొనరించుచున్నాను. ఓ భాగ్యము నిచ్చు శుభదేవతా! శుద్ధము, పవిత్రము ఐన నీకు సాటి లేరు వేరెవ్వరు! నీ ముందు శిరస్సు వంచి నిలిచాను. పుష్కలమగు జలములతో, సమృద్ధ ఫలములతో విలసిల్లే మా మాతకు వందనం! నీ వు గాఢమైన వర్ణముచే ప్రకాశిస్తావు, నిష్పక్షపాతమైన రీతి నీది, మధుర దరహాసంతో సర్వాలంకార భూషణభూషితవై వెలుగొందె నీవు సకల ఐశ్వర్యాలకు అధిపతివి, సామ్రాజ్య లక్ష్మివి, ఓ మాతా! జననీ! నీవు రత్నగర్భవు.

మాతృదర్శనం (భారతమాత దర్శనం)

ఈ విశ్వమంతా ఆమె పాదాక్రాంతమై ఉంటె, ఎవరన్నారు మన అమ్మ బిచ్చకత్తె అని, కుమారులైన సిక్కులు, క్షత్రియులు, రాజపుత్రులు స్వయంగా ఆమె సైన్యంగా ఉండగా ఆమెకు ఎదురు లేదు. 'వందేమాతరం' అన్న గీతం బెంగాల్లో మార్మ్రోగుతూ అందరిని శక్తివంతం చేస్తోంది. ఈ నాటికీ మరాఠా వీరుడైన శివాజీ వైభవం మహారాష్ట్రలో జాగృతమై ఉంది. ఎదురులేని పర్వత పుత్రులు అసంఖ్యాకులు బృందాలుగా సాగె భిల్లులు, గొండులు, ఖర్ వార్లు, స్వతంత్రులైన నేపాలీలు, మల్లైలు వేలీయులు, గాలో కొండజాతివీరులు — ఎందరో, ఎలా లెక్కపెట్టగలం అందరిని — అందుకె ఆమె పుత్రులు విభిన్న ప్రదేశాలకు చెందిన వీరపుత్రులు. ఇంకా మొగలాయులు, పఠాన్లు, నాగులు — ఎన్నని వర్ణించగలం, సముద్రతీరపు ఇసుకతిన్నెలు.... ఆమెకు ఆమె బిడ్డలే అంతులేని ఐశ్వర్యం. గంగా, సింధు మరియు మరెన్నో నదుల సుందర తీరాలతో, పచ్చని పైరులను వస్త్రంగా ధరించిన మా జనని హిమాలయ, వింధ్య పర్వతాలలో ఈనాటికి ప్రతిధ్వనించె రుక్కులు, సామ గానాలు మార్మోగుతున్నాయి. ఈ నాటికీ ఈ భారతమాత మనం అందుకోలేని, చేరలేని మహాపర్వతాలు, ఎగిసిపడె జలపాతాల మూలస్థానాలలో వుంది. — ఎన్నో

ఇంకా ఆమెలో మనం అందుకోలేని మర్మాలు, అనేక అద్భుత రహస్యాలు... అందుకె ఆమె మన జనని — భారతమాత, ఆమెకు నా వందనం.

CWSA 9:453 *అనువాదం: శ్రీమతి. డి. సత్యవాణి (8886522609)*

భవాని భారతి

భవాని భారతి

ఓం నమో చండికాయై

భవానీ అమ్మకు కొండల మధ్య ఓ దేవాలయం నిర్మించి అర్పించాలని ఈ పవిత్ర కార్యంలో సహాయపడమని అమ్మ బిడ్డలందరికీ పిలుపు వెళ్ళింది.

భవాని ఎవరు?

భవాని మాత ఎవరు? ఆమెకు ఆలయాన్నెందుకు నిర్మించడం?

భవాని అనంత శక్తి.

తన నియమిత మార్గాలలో శక్తివంతంగా, శాశ్వత చక్రగతుల రూపంలో తిరుగు తున్నట్లు సాగే ప్రపంచ పరిభ్రమణాలను, కలిగించే చక్రాన్ని తిరిగేటట్లు శాశ్వతుని నుండి యేది ప్రవహిస్తూ వస్తుందో ఆ అనంత ఊర్జం , మానవుని దృష్టికి వివిధ పార్శ్వాలలో, అనంత రూపాలలో, బృహత్తరంగా కన్పిస్తుంది. ప్రతి పార్శ్వం ఒక యుగాన్ని సృజించి తమ ముద్ర వేస్తుంది. కొన్ని కాలాలలో ఆమె ప్రేమ, కొన్ని కాలాల్లో ఆమె జ్ఞానం, కొన్ని కాలాల్లో ఆమె నివృత్తి, కొన్ని కాలాల్లో ఆమె కరుణ. ఈ అపారమయిన శక్తి భవాని, ఆమె దుర్గ గూడా, ఆమె కాళి, ఆమె ప్రేమమయి రాధ, ఆమె లక్ష్మి; ఆమె మన తల్లి, మనందరినీ సృజించింది.

భవానీ అంటే శక్తి

ప్రస్తుత యుగంలో అమ్మ ప్రచండ బలానికి తల్లిగా వ్యక్తమయింది. ఆమె పవిత్ర శక్తి.

పూర్తిగా శక్తి రూపంలోని తల్లిగా మొత్తం ప్రపంచం అభివృద్ధి చెందుతున్నది

కనులు పైకెత్తి మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచం మీద దృష్టి సారిద్దాం. మనం ఎటు వైపు తేరి చూసినా మన దృష్టి ఎదుట అపరిమిత ఊర్జ రాశులు పైకి లేచి కన్పిస్తాయి. ప్రచండవేగం గల, నిర్దాక్షిణ్య క్రియాశక్తులు బ్రహ్మాండమయిన శక్తిరూపాలు, భయంకర క్రియాశక్తి వరుసలు కన్పిస్తాయి. అన్నీ పెద్దగా, బలంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. సంగ్రామ శక్తి, సౌభాగ్య శక్తి, విజ్ఞానశాస్త్ర శక్తులు పదింతలు బలీయమైనవి, భయంకరమైనవి తమ కార్యకలాపాల్లో వందరెట్లు ఎక్కువ భీకరమయినవి, వేగవంతమయినవి అవిరామంగా పనిచేస్తూ ఉంటాయి. నమోదు చేసిన చరిత్రలో ముందెన్నడూ లేనంతగా వనరులలో, ఆయుధాలలో, పరికరాలలో వెయ్యిరెట్లు ఎక్కువ ఫలవంతమయినవి. ప్రతి చోటా అమ్మ పనిచేస్తున్నది; ఆమె మహోన్నతమయిన రూపుదిద్దే హస్తాలనుండి రాక్షసులు, అసురులు దేవతల మహాకాయ రూపాలు ప్రపంచక్షేత్రం లోనికి దూకుతుంటాయి. పశ్చిమాన గొప్ప సామ్రాజ్యాలు నెమ్మదిగా అయినప్పటికీ మహోన్నతంగా పైకి రావడం చూశాము, జపాను జీవితంలో వేగవంతమయిన, ప్రతిఘటింపలేని ఉగ్రమైన దూకుడు చూశాము. తమస్సు లేక రజస్సుతో నలుపు లేక రక్తపు ఎరుపుతో కప్పబడిన మ్లేచ్ఛశక్తులు కొన్ని వున్నాయి. నివృత్తి, కేవల ఆత్మ-బలిదాన పవిత్రజ్వాలలో స్నానమాడిన ఆర్యశక్తులు; కాని అవన్నీ పునఃరూపమివ్వబడుతున్న, సృజిస్తున్న ఆమె నూతన దశలో అమ్మే. పాతవాటి లోనికి ఆమె స్ఫూర్తిని నింపుతున్నారు; నూతనత్వాన్ని జీవితం లోనికి సుడులు త్రిప్పుతూ ఆమె ప్రవేశపెడ్తున్నది.

భారతదేశంలోని మనం శక్తిహీనులమయి అన్నిటిలో అపజయ మొందుతున్నాము

అయితే భారతదేశంలో శ్వాస మందగించింది. దివ్యావేశం రావడానికి సమయం పడుతుంది. పురాతన మాత అయిన భారతం పునరుజ్జీవితానికి పెనగులాడుతున్నది. అత్యంత బాధతో, కన్నీటితో పెనుగులాడుతున్నది, కాని ఆమె పెనగులాట వ్యర్థమవుతున్నది. ఎంతో విశాలమూ, ఎంతో బలశాలియైన ఆమెను బాధించే దేమిటి?

అపరిమితమయిన లోపమేదో అక్కడ తప్పక ఉండి ఉంటుంది, మనకు ప్రాణ సమానమయినది కావాలి; ఆ మచ్చ పైన మన వ్రేలుంచడం కష్టమేమీ కాదు. మనకు మిగిలినవన్నీ ఉన్నవి, కాని మనం బలం లేకుండా, శక్తి శూన్యులమై ఉన్నాము. మనం శక్తిని వదిలిపెట్టేశాం. కాబట్టి శక్తి మనను వదిలిపెట్టింది. మన హృదయంలో, మన మేధస్సులు, మన బాహువులలో అమ్మ లేదు. పునరుజ్జీవించాలన్న ఆ కాంక్ష మనకు పుష్కలంగా ఉన్నది, అక్కడ కొరతేమీ లేదు. మతంలో, సమాజంలో, రాజకీయాలలో ఎన్ని ప్రయత్నాలు జరిగినవి, ఎన్ని ఉద్యమాలు ఆరంభమయినవి! కాని అదే విధి వాటిని అధిగమించింది, లేక వాటన్నింటిని అధిగమించడానికి సిద్ధమవుతున్నది. కొంతకాలం పాటు వర్ధిల్లుతాయి. తదుపరి ప్రేరణ క్షీణిస్తుంది, జ్వాల ఆరిపోతుంది, అది తట్టుకుని ఉన్నప్పటికీ ఖాళీ గవ్వతో, బ్రహ్మ వెళ్ళిపోగా మిగిలిన రూపాలే లేక తామసంతో, జడత్వంతో ఆవహింపబడి ఉంటాయి. మన ఆరంభాలు మహోన్నతం, కాని వాటికి తదనంతర కథ గానీ, ఫలంగానీ లేవు.

మన మిప్పుడు మరొక దిశలో ఆరంభిస్తున్నాము. పేదదయిన భూమిని సంపన్నం చేయడానికి, పూర్వస్థితికి తీసుకురావడానికి గొప్ప పారిశ్రామిక ఉద్యమాన్ని ఆరంభించాము. మొట్టమొదట ఓ అత్యవసరమైన దానిని ఆశించకపోతే, శక్తిని సంపాదించకపోతే, అనుభవంతో నేర్చుకొనకపోతే ఈ ఉద్యమం మిగిలినవాటి మార్గంలోనే తప్పక పయనిస్తుందని మనం గ్రహింపము.

శక్తి లేని మన జ్ఞానం మృతప్రాయమైంది.

మనకు లేనిది జ్ఞానమా? జాతి ఆరంభమైనాటినుండి ఎక్కడ జ్ఞానం ఆర్జింపబడి, దాచిపెట్టబడి ఉన్నదో ఆ దేశంలో పుట్టి పెరిగిన భారతీయులం మనం. ఎన్నోవేల సంవత్సరాల వారసత్వంగా లభించిన సంపద మనలో ఉన్ది. ఉన్న నిలువకు మరింత జోడించడంకోసం ఈనాడు గూడా మనలో నుండి గొప్ప మహామహులమయిన జ్ఞానులెందరో ఉత్పన్నమయ్యారు. మనశ్శక్తి కుంచించుకు పోలేదు, మన మేధోకరవాలపు టంచు మొక్కవోలేదు. దాని స్వీకరణ నమ్యత గతంలో ఉన్నట్లు బహువిధాలైంది. మన పాదాలకు ఆసరానిచ్చే ఊతకర్రగా, మన చేతిలో ఆయుధంగా ఉండవలసింది. మనను హరిస్తున్న విషమయింది. ఎందుకంటే గొప్పవాటిని, మనం ఉపయోగించక పోయినా లేక దురుపయోగంచేసినా అవి వాటిని ధరించినవానినే నాశనం చేస్తాయి.

(ఐక్య భారతదేశ చిత్రపటం క్రింద వున్నది. (మదర్ సమ్మతించిన భారతదేశ రేఖాచిత్రంలో పాకిస్తాన్ నేపాల్, సిక్కిం,బూటాన్, బంగ్లాదేశ్, బర్మా, శ్రీలంకలు కూడా ఉన్నాయి. క్రింది మొదట వాక్యంలో విభజన అని పేర్కొన్నది పాకిస్తాన్, భారతదేశాలది)

చిత్రపటం విభజన తర్వాత తయారుచేసింది.

తాత్కాలిక రూపాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ భారతదేశ యధార్థ చిత్రపటం. దీని గురించి ప్రజలెలా ఆలోచించినప్పటికీ — యిదే.

జూలై 29, 1964

అది వాటి స్వభావం. అప్పుడు మన జ్ఞానం అమిత తామస భారంతో బరువయి పోతుంది. అశక్తత, జడత్వాల శాపానికి లోనై ఉంటుంది. ఈ రోజులలో మనం విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని సంపాదించితే అంతా బాగుంటుందనే భ్రాంతిలో వున్నాం. మన కిప్పటికే ఉన్న జ్ఞానంతో ఏమి చేశామని. విజ్ఞానశాస్త్రి జ్ఞానాన్నిప్పటికే సంపాదించు కున్నవారు భారతదేశానికేమి చేయగలరని ముందు ప్రశ్నించుకుందాము. అనుకరించి కొత్తవాటిని ఆరంభించే చొరవచేసే శక్తి లేక ఇంగ్లాండువారి పద్ధతులను చూసి చేయడానికి పెనుగులాడాము. కాని అందుకు మనకు తగిన బలం లేదు. ఇప్పుడు ఇంకా ఎంతో శక్తివంతులయిన జపానువారి పద్దతులను అనుకరించబోతున్నాం. అంతకన్నా బాగా చేయగలమా? ఐరోపాశాస్త్రం యిచ్చే గొప్ప జ్ఞానశక్తి మహాకాయుని చేతుల్లో ఓ ఆయుధం, అది భీమసేనుని గద, దానిని ఉపయోగించే ప్రయత్నంలో తనను తాను నలగ గొట్టుకోవడం తప్ప దానితో బలహీనుడు యేమిచేయగలడు?

శక్తి హీనమయిన భక్తి జీవించలేదు, కర్మ చేయలేదు.

లేదనుకుంటున్నది ప్రేమ, ఉత్సాహం, భక్తులా? ఇవి భారతీయ స్వభావంలో అస్థిగతమయినవే. కాని శక్తి లేకపోతే ఏకాగ్రతతో ఉండలేము. దిశానిర్దేశం చేయలేము. భద్రపరచనూలేము.భక్తి దుముకుతూ ఉండే జ్వాల, శక్తి దానికి ఇంధనం.ఇంధనం తక్కువయితే, జ్వాల ఎంత సమయంపాటు జ్వలిస్తుంది? జ్ఞానంతో ఉత్తేజితమయిన బలమయిన స్వభావానికి కర్మతో శిక్షణ గరుపబడి మహాశక్తినిచ్చే దైవంపట్ల ప్రేమతో, ఆరాధన తో తనను తాను ఉద్దరించుకుంటుంది. తట్టుకొని నిలిచేటటువంటి భక్తి ఆత్మను దైవంతో ఎప్పటికీ ఐక్యంచేసి ఉంచుతుంది. కాని పరిపూర్ణ భక్తి బహుగొప్ప ఉరవడిని తట్టుకోవడానికి బలహీన స్వభావం మరింత అల్పమవుతుంది. ఓ క్షణంపాటు అతడిని పైకెత్తినప్పుడు ఆ జ్వాల స్వర్గం వరకు పైకెగసినప్పటికీ అతనిని అలసిపోయిన వానిగా యింతకు ముందుకంటే బలహీనునిగా వదిలివేస్తుంది. ఏ రకమయిన వీరావేశం ఆరాధనలను ప్రాణంగా కలిగిన ప్రతికదలిక అవజయమొందుతుంది. అది బలహీన, అల్పద్రవ్యం గల మానవ పదార్థం నుండి వెలువడుతున్నంతకాలం త్వరితంగా తనను తానుహరించుకొంటుంది.

కాబట్టి భారతదేశ అవసరం ఒక్క శక్తే

ఎంత లోతుగా వెళ్తే అంతగా మనం కావాలనుకుంటున్న ఆ ఒక్కటి, అన్నింటికంటే ముందు సంపాదించాలని మనం ప్రయత్నించవలసింది శక్తి కోసమని ఒప్పుకుంటాం. భౌతికశక్తి మానసిక శక్తి, నైతికశక్తి కాని వీటన్నింటినీ మించి మిగిలినవాటన్నింటికీ మూలమయిన తరగని నశింపని ఆ ఒక్క ఆధ్యాత్మిక శక్తి మనకు చేరుతుంది. శక్తి లేనప్పుడు మనం కలలో మనుషులవంటి వారమే, చేతులుంటాయి గాని, అందుకోలేవు. కొట్టలేవు. పాదాలుంటాయి గాని పరుగెత్తలేవు.

వృద్ధురాలయి, సంకల్పం దుర్బలమయిన భారతదేశం పునర్జన్మించాలి

ఏమి చేయాలని ఎప్పుడు ప్రయత్నించినా ప్రథమవీరావేశ ఉధృతి ఖర్చయిన తర్వాత మనను దుర్బలం చేసే నిస్సహాయత ఆవరిస్తుంది. వయసుపై బడి అనుభవమున్న వృద్ధుల విషయంలో వారి సంకల్పశక్తులను క్రియాశక్తులను అత్యధిక జ్ఞానం కదలకుండా చేయడం తరచు చూస్తాము. ఓ గొప్ప అనుభూతి ఓ గొప్ప అవసరం వారిని ముంచెత్తినప్పుడు, దాని సూచనలను కర్మలో పాటించ వలసిన అవసరమున్నప్పటికీ సంకోచిస్తారు.సుదీర్ఘంగా ఆలోచిస్తారు, చర్చిస్తారు, తాత్కాలిక ప్రయత్నాలు చేస్తారు, వదిలేస్తారు. ఎంతో సూటిమార్గాన్ని ఎన్నుకోకుండా వాటిని వదిలేసి, భద్రమయిన సులభమయిన మార్గం తనకు తానుగా సూచితమౌతుందేమోనని నిరీక్షిస్తారు. మన జాతి అటువంటి వృద్ధులవలె జ్ఞానభాండాగారాలతో అనుభూతి చెందగల, కోరుకొనగల సామర్థ్యంతో పెరిగినప్పటికీ సోమరితనం వలన దుర్బలమయిన పిరికితనం, దుర్బలమయిన బలహీనతవలన అవిటితనానికి లోనైంది. భారతదేశం సజీవమవాలంటే ఆమెను తిరిగి యవ్వనవంతం చేయాలి. కట్టలు త్రెంపుకొని పొర్లుతూవస్తున్న శక్తిని ఆమెలోనికి గుమ్మరిల్లేటట్లు చేయాలి. గతకాలాల్లో ఉన్నట్లు ఆమె ఆత్మ అలలువలె విస్తారం శక్తివంతమయి సంకల్పానుసారం ప్రసాంతమయిన లేక కల్లోల సముద్రమవ్వాలి. కర్మ లేక క్రియాశక్తి సంద్రమవ్వాలి.

మనలో ఎందరో తామసంతో, జడత్వపు చీకటితో భారమయిన సైతాను పూర్తిగా జయింపబడడంవలన భారతదేశం క్షీణించిందని, రక్తహీనమయిందని జీవరహితమని, పూర్వస్థితికి తీసుకురాలేనంత బలహీనమయిందని ఈ రోజుల్లో అలా తీసుకురావడం అసాధ్యమని అంటున్నారు. ఇది చెప్తున్నవారు మూర్ఖులు, క్రియాశూన్యులు. అతడు కోరుకుంటే తప్ప ఏ మనిషయినా ఏ దేశమయినా, బలహీనపడ నవసరంలేదు. ప్రయత్నించి తాను లుప్తమయి పోవాలను కుంటే తప్ప ఏ మనిషయినా దేశమయినా నశింపవలసిన అగత్యం లేదు.

ఒక్క జాతి అంటే ఏమిటి? లక్షలాది ప్రజాశక్తి

జాతి అంటే ఏమిటి? మన మాతృ దేశమంటే ఏమిటి? ఇదొక భూభాగమే కాదు. ఒక అతిశయోక్తి కాదు. మనోకల్పన కాదు. రాశిగా తయారైన లక్షలాది దేవత లందరి శక్తులనుండి ఉద్భవించిన ఒక జీవి మహిషాసురమర్థినిగా అయ్యినట్లుగానే లక్షలాది శక్తి రూపప్రజల శక్తులు కూడిన ఒక ప్రచండ శక్తి. ఈ మాతృభూమి యీ జాతి శక్తి భవాని భారతి, ముప్పై కోట్ల ప్రజలశక్తియొక్క సజీవ ఐక్యత, కాని ఆమె నిష్క్రియాత్మకము తామసము అనే గారడి చక్రంతో బంధింపబడి తన లోనికి తాను కూరుకుపోయే జడత్వంలో పుత్రుల మూర్ఖత్వంలో బందీయై యున్నది. ఈ తామసాన్ని వదిలించుకోవడానికి లోనున్న బ్రహ్మంను మనం మేల్కొల్పక తప్పదు.

అనువాదం: అరుణామోహన్ (9866117137)

ఒక జాతీయతను సృష్టించుకోవటమో లేక నశించటమో అనేది మన స్వయం నిర్ణయం

కొన్ని వేలమంది పుణ్యాత్ములు, సాధువులు, సన్యాసులు వారి జీవితం ద్వారా మౌనంగా మనకు బోధించిన దేమిటి? భగవాన్ రామకృష్ణ తన వ్యక్తిత్వం నుండి మనకు ప్రసరింపజేసిన సందేశం ఏమిటి? సింహసదృశ హృదయుడైన వివేకానందుడు ప్రపంచాన్ని గడగడలాడించిన తన వాగ్ధాటి మౌలికాంశం ఏమిటి? ఈ ముప్పైకోట్ల

ప్రజలలో సింహాసనాన్ని అధిష్టించిన రాజునుండి శ్రమజీవనం చేసే కూలివాడివరకూ సంధ్యావందనం లో మమేకమయిన బ్రాహ్మణుడి నుండి వెలివేయబడిన అంటరాని వాడివరకూ అందరిలో భగవంతుడు నివసిస్తున్నాడు.

మనమంతా దేవతలమే, సృష్టి కర్తలమే. ఎందుకంటే భగవంతుడి శక్తి మనలో ఉంది. జీవితమంతా ఒక సృష్టి. కేవలం కొన్ని కొత్త రూపాలను సృజించటమే సృష్టి కాదు. వాటిని సంరక్షించటం కూడా సృష్టిగానే పరిగణించబడుతుంది. అలాగే వాటిని నాశనం చెయ్యటం కూడా. మనం దేనిని సృజించా లనుకుంటున్నామో దానిని మనలో విశ్రమించి ఉంటుంది. మనంతట మనం నిర్ణయించుకోకపోతే, మార్గాన్ని ఎంచుకోకపోతే విధి చేతిలో, మాయలో మనం కేవలం ఆటబొమ్మలుగా మిగిలిపోతాం. మనం పరమాత్మ శక్తి ఆవిష్కరణల ముఖాలం.

భారతదేశం పునరుజ్జీవించాలి. ఎందుకంటే ప్రపంచ భవిష్యత్తుకు భారతదేశపు పునర్జన్మ ఆవశ్యకం.

హిందూదేశం నశించదు, మన జాతి అంతరించిపోదు. మానవతలోని అన్ని వర్గాలకన్నా భారతదేశానికి ఉన్నతమైన ఉజ్వలమైన గమ్యం ఉన్నది. అది మానవజాతి భవిష్యత్తుకు అత్యవసరమయినది. యావత్ప్రపంచానికి భవిష్య మతాన్ని ఆమె తననుండే ప్రకటించవలసిఉంది. అదే సనాతన ధర్మం. అన్ని మతాలను, శాస్త్రాలను, తత్వాలను సామరస్యపరచి మానవతను ఒకే ఆత్మగా తీర్చి దిద్దే సనాతన ధర్మం. నైతిక క్షేత్రంలో ఆమె మానవత్వం నుండి మ్లేచ్ఛధర్మాన్ని పారద్రోలి ప్రపంచంలో ఆర్యధర్మాన్ని స్థాపించవలసి ఉంది. ఇందుకు ఆమె ముందుగా తాను ఆర్యవంతం కావలసిఉంది.

మానవజాతికి యివ్వబడిన ఈ మహత్తరము అద్భుతమైన మహత్కార్యాన్ని మొదలు పెట్టటానికి శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస రావటం జరిగింది. వివేకానందుల బోధనలు అందుకోసమే.

ఆకార్యం ప్రమాణం చేయబడిన విధంగా ముందుకు సాగకపోతే పోవటానికి కారణం, భయంకరమైన తమస్సు అనే మబ్బులు మన ఆత్మలను కప్పివేయటానికి మనం అనుమతించాం. అవి భయం, సంశయం, మందకొడితనం. మనలో కొంత మంది భక్తిని మరికొంతమంది జ్ఞానాన్ని వారినుండి అందుకున్నారుగానీ శక్తి లోపించటం

వలన, కర్మాచరణ జరగకపోవటం వలన మన భక్తిని సజీవమైనదానిగా నిరూపించుకోలేక పోయాం. మనకు తెలుసు కాళీ శక్తి స్వరూపిణి అయిన భవాని మాతను, రామకృష్ణులు పూజించి ఆమెతో మమేకమయ్యారని. కానీ భారతదేశపు గమ్యం వ్యక్తుల దోషాలతోను అపజయాలతోనూ ఆగిపోదు. ఆ జనని మానవులు మేల్కొని, ఆమెను ఆరాధించాలని. ఆ ఆరాధనను విశ్వవ్యాప్తం చేయాలని ఆదేశిస్తుంది.

శక్తినిపొందాలి అంటే శక్తి స్వరూపిణియైన జగన్మాతను ఆరాధించాలి

శక్తి, మరింత శక్తి, మరింత అధికమయిన శక్తి మన జాతియొక్క అవసరం. కానీ కావాలను కున్నప్పుడు శక్తి స్వరూపిణియైన జగన్మాతను కొలవకుండా శక్తి ఎలా వస్తుంది? ఆమె మనకు సహాయం చేయటానికి తనశక్తిని మనకు ప్రసాదించటానికే. తాను ఆరాధించబడాలని కోరుకొంటున్నది ఇదేమీ అద్భుతమైన కల్పన కాదు. మూఢనమ్మకం కూడా కాదు. కేవలం విశ్వంయొక్క ఒక సాధారణమైన న్యాయం. దేవతలు అడగబడకుండా తమంత తాము ప్రసన్నులు కారు. శాశ్వతత్వం కూడా మనిషికి తెలియకుండా రాదు. ఇది ప్రతి భక్తుడికీ అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు. దివ్యాత్మ తన అవ్యక్తమైన సౌందర్యము, ఆనందాలతో జీవునిపై వర్షించే ముందు భగవంతుని కోరుకోవాలి. ఆరాధించాలి. శాశ్వతుని విషయంలో సత్యమయినదే, అతని నుండి ఆవిర్భవించే శక్తి విషయంలో కూడా సత్యం.

సత్యమార్గమయిన మతం

పాశ్చాత్య భావనలు కలిగినవారు ప్రాచీన శక్తుల మూలాలకు వెళ్ళచానికి యిష్టపడకపోవచ్చు. అలాంటి వారు కొన్ని ప్రాధమికమయిన సత్యాలను తెలుసు కోవాలి.

జపాను దేశమొక ఉదాహరణ

1. చార్రితకంగా ఒకదేశం అకస్మాత్తుగా శక్తిని పుంజుకోవటంలో ఆధునిక జపాను దేశంకన్నా అద్భుతమైన ఘటన లేదు. ఆ దేశపు పునరుజ్జీవన కారణంగా మేధావులు ఆ శక్తి వంతమయిన జాగృతి మూలచెలమ లేమిటో మనకు చెబుతున్నారు. ఆ తరగని శక్తి మూలాలను తెలుపుతున్నారు. వారు ఆశక్తిని మతంనుండి చేరుకున్నారు.

వోయోమీ తత్త్వబోధనలు షింటోయిజం తిరిగి బలోపేతం కావటం, జపాను దేశశక్తి 'మికాడో' రూపంలో వ్యక్తిగా ఆరాధించబడటం వలన ఆ చిన్న ద్వీపరాజ్యం పాశ్చాత్యదేశపు భయంకరమైన అస్త్రాలను, శాస్త్రజ్ఞానాన్ని అతి తేలికగా అర్జునుడు తన గాండీవాన్ని సారించినట్లుగా సారించ గలిగారు.

భారతదేశపు ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనపు బృహత్తరమైన ఆవశ్యకత

2. భారతదేశం తన మత మూలధారలనుండి తోడుకోవలసిన అవసరం జపాను దేశం కన్నా ఎక్కువ ఉంది. ఎందుకంటే జపనీయులు అంతకు ముందే ఉన్న శక్తిని పునరుత్తేజితం మరియు పరిపూర్ణం చేసుకుంటే సరిపోయింది. కానీ మనం అంతకు ముందులేని శక్తిని సృజించుకోవాలి. మన స్వభావాలను మార్చుకోవాలి. కొంగ్రొత్త మానవులుగా తిరిగి జన్మించాలి. అందుకు శాస్త్రీయమైన పద్ధతి ఏమీలేదు. అందుకు ఏ యంత్రాంగం పని చేయదు. ఆత్మ యొక్క అక్షయమైన ఆంతరిక శక్తుల నిధుల నుండి చేదుకోవటం ద్వారానే సృజించు కోగలం. సమస్త మనుగడకు మూలాధార మయిన శాశ్వతతత్వం నుండి వెలువడే ఆద్యశక్తినుండి గ్రహించగలం. మళ్ళీ జన్మిం చడం నుంచె మనలోని పరబ్రహ్మను పునరుజ్జీవింప చేయగలం. అదొక ఆధ్యాత్మిక సాధన. ఏ విధమైన శారీరక లేదా మేధోపరమైన సాధనలు దానిని సాధించలేవు.

జాతి మనసుకు సహజమార్గం మతం

3. భారతదేశంలో సంభవించిన మహత్తరమైన జాగృతులన్నీ అత్యంత శక్తి వంతమయిన పరాక్రమోపేతమయిన ఆమె కాలాలన్నీ కొన్ని గంభీరమయిన ఆధ్యాత్మిక జాగృతుల మూలధారలనుండి వచ్చినవి. ఎప్పుడైతే ఈ ఆధ్యాత్మిక జాగృతి పరిపూర్ణంగా, వైభవోపేతంగా జరిగిందో, అది సృజించిన జాతీయశక్తి మహోన్నతమూ, సర్వశక్తిమంతమూ అయి నిలిచింది. దేశ ప్రగతి అసంపూర్ణంగా, తాత్కాలికంగా ముక్కలు, ముక్కలుగా ఉంటుంది. సంవిధానపు కొనసాగింపు మన జాతి స్వభావంలో నిక్షిప్తమై ఉన్నదనటానికి నిదర్శనం, మనం విదేశీయమైన యితర మార్గాల ననుసరించినపుడు చాలా ప్రయాసతో నెమ్మదిగా బాధతో అసం పూర్ణంగా గమ్యాన్ని చేరుకోవటమో లేక అసలు చేరుకోకపోవటమో జరుగుతుంది. అల్పమైన, అక్రమమైన మార్గాలను ఎంచుకొని భగవంతుడు, ఆ దివ్యజనని అను

గ్రహించిన సరళమైన మార్గాన్ని విడిచిపెట్టడం ఎందుకు?

మనలోన ఆత్మయే నిజమైన శక్తికి మూలం

ఏకము, అవిభాజ్యమయిన ఆధ్యాత్మికశక్తి సాగరమైన మనలోని పరమాత్మనుండి జీవ పదార్థము మనసు అన్నీ వెలువడతాయి. ప్రాచీన కాలంలో ప్రాచ్యదేశస్థులు లాగానే పాశ్చాత్యదేశాలలోని మేధావులు కూడా యిపుడు దీనిని గుర్తించటం మొదలయింది. ఇలానే జరిగితే ఆధ్యాత్మిక శక్తి మిగిలిన శక్తులన్నిటికీ మూలమవుతుంది. అవి అగాధమయిన మూలధారలు. గంభీరము, అక్షయమయినవి. ఉపరితలంలోని చెలమలను చేరుకోవటం తేలికే. కానీ అవి తొందరగా ఎండి పోతాయి.పైపైన త్రవ్వే బదులు లోతులకెందుకు వెళ్ళకూడదు? ఫలితమే శ్రమకు తగిన మూల్యాన్ని యిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందో అనువాదం: ఆర్. సరోజాప్రసాద్ (9704198298)

అవసరమైన మూడు విషయాలు

మూడు ప్రధానమైన ధర్మ సూత్రాలకు సమాధానంగా మూడు విషయాలు మనకు అవసరం

1. భక్తి - శ్రీమాత దేవాలయం

శక్తిమాతయగు దివ్య జననిని పూజించితే తప్ప మనం శక్తిని పొందలేము.

అందువలన, స్వచ్ఛమైన శ్వేతకాంతితో దేదీప్యమానంగా విరాజిల్లే శక్తిమాతయగు భవానికి, భరతమాతకు, ఒక ఆలయం నిర్మించాలి. ఆధునిక నగరాల కలుషిత వాతావరణానికి దూరంగా, మానవుడు నేటికీ అడుగిడని చోట, ఓజస్సు, ప్రశాంతత నెలకొనివున్న స్వచ్ఛమైన గాలివీచే ఎత్తైన ప్రదేశంలో ఆలయం నిర్మించాలి. దివ్యజనని ఆరాధన దేశమంతటా వెల్లువలా విస్తరించటానికి ఈ ఆలయం కేంద్రంగా నుంటుంది. కారణం, కొండలమధ్య పూజలందుకుంటున్న దివ్యజనని ఒక అగ్ని శిఖలా ఆరాధకుల హృదయాలలోకి మేధలోకి చొచ్చుకపోతుంది. దివ్యజనని అజ్ఞాపన కూడా ఇదే.

2. కర్మ-బ్రహ్మ చారుల నూతన సాంప్రదాయం.

పూజా సంస్కారం కర్మగా రూపాంతరం చెందితే తప్ప అది చచ్చిన దానితో సమానమవుతుంది, వ్యర్థమవుతుంది.

కాబట్టి కర్మయోగులు అనబడే కొత్త సాంప్రదాయానికి చెందినవారితో దేవాలయానికి అనుబంధంగా ఒక మఠం స్థాపించాలి. వారందరు దివ్యజనని కార్యనిర్వహణార్థం సర్వం పరిత్యజించినవారై ఉండాలి.

కొందరు ఇష్టపడితే, పూర్తిగా సన్యసించవచ్చుగానీ అధిక శాతం వారికి నిర్దేశింపబడిన కార్యం సమాప్తమవగానే గృహస్థాశ్రమానికి తిరిగి చేరుకుంటారు. అయితే, అందరూ ఐహిక సుఖాలను, భోగభాగ్యాలనుత్యజించడానికి అంగీకరించాలి.

ఎందుకు? రెండు కారణాల వలన

1. ఎందుకనగా అది మన దైహిక వాంఛలను, అసక్తులను, ఇంద్రియానుభూతులను కోర్కెలను, కామోద్రేకాలను తీవ్రవాంఛలను భౌతిక ప్రపంచపు తామసిక చర్యలను ఎంత మేరకు మనసుండి దూరం చేయగలదో అంతగా మనలోని ఆధ్యాత్మిక శక్తి మహా సాగర తీరానికి తిరిగి చేరగలము.

2. ఎందుకనగా దివ్యశక్తి సముద్ధరణ, నిమిత్తం ఏకాగ్రతనంతా కేంద్రీకరించడం అవసరమవుతుంది. లక్ష్యం ఛేదించటానికి విసరబడిన బల్లెంలాగా మనసు దాని లక్ష్యంపై లగ్న మవ్వాలి. ఇతర చింతలు తీవ్రవాంఛలు దాని ఏకాగ్రతను భంగపరిస్తే, బల్లెం తిన్నగా పోనందున గురి తప్పిన విధంగా మనసు దాని లక్ష్యాన్ని సాధించలేదు. ఎవరిలోనైతే దివ్యశక్తి పరిపూర్ణ పరిధి మేరకు విస్తరించి వారి వ్యక్తిత్వంలో మూలలకు చేరి క్షేత్రాన్ని ఫలవంతం చేయటానికి పొంగిపొర్లుతుందో అట్టి వారి కూటమి మనకు అవసరం. భవానిమాత జాజ్వల్యమానమగు తేజస్సును వారు వారి హృదయాల్లోను, మేధలోను ధరించి మహా భూభాగంయొక్క మారుమూలలలో సందుగొందుల సైతం ఆ తేజస్సును విస్తరింప జేయటానికి బయల్దేరుతారు.

3. జ్ఞానం- గొప్ప సందేశం

జ్ఞానం పునాదిగా లేకపోతే భక్తి, కర్మలు పరిపూర్ణం కాలేవు. చిరకాలం మనలేవు. అందువలన ఈ కోవకు చెందిన బ్రహ్మచారులకు వారి అంతరాత్మలలో జ్ఞానం నింపుకొని ఆ జ్ఞానం ఆధారంగా ఒక దృఢమైన రాతి పునాదిపై నిర్మాణం చేసినట్లు కార్యాచరణ సాగించాలని నేర్పుతారు. వారి జ్ఞానానికి ప్రాతిపదికగా ఏది కావాలి? 'సోహం' అను మహత్తరమైన వేదాంత సూత్రం, దేశ ప్రజల హృదయాలకు ఇంకా

చేరని విశిష్టమైన ప్రాచీన వేదాంత సిద్ధాంతం. భక్తిప్రవృత్తులచే కర్మచే ఉద్భవింపజేయబడిన జీవనం ఏదైతే మనిషిని భయభ్రాంతులనుండి బలహీనతలనుండి విముక్తుడిని చేస్తుందో అదిగాక వేరొకటి ప్రాతిపదిక ఎలా అవుతుంది.

దివ్యమాత సందేశం

కాబట్టి భవాని, అని పిలువబడు అమ్మ ఎవరు అని మీరడిగినప్పుడు ఆమె స్వయంగా ఇచ్చిన సమాధానం, "నేను ఈ ప్రపంచమందలి సర్వేశ్వరుడి నుండి నీలోని పరమాత్మనుండి ఉధృత ప్రవాహంగా ముందుకు సాగే అనంతమైన మహాశక్తిని. నేను సమస్త సృష్టికి అమ్మను, సర్వలోకాలకు అమ్మను, పవిత్ర, భూమి, ఆర్యభూమి మట్టితో మలచబడిన సూర్యకాంతి సహజవాయువుల ప్రభావంతో పెంచి పోషించబడిన బిడ్డలైన మీకు అమ్మను, నేనే భవాని భారతిని, భరతమాతను."

అలాగైతే భవాని మాతకు మేమెందుకు ఆలయం నిర్మించాలి. అని అడిగితే, ఆమె సమాధానం వినండి. "ఎందుకనగా అది నా ఆదేశం", భవిష్యమతానికి ఒక ఏర్పాటు చేయడంద్వారా నీవు పరమాత్మ ప్రత్యక్షసంకల్పాన్ని బలపరచినవాడి వవుతావు. ప్రజలు నిన్ను బలపరచి మరొక జీవితంలో గొప్పవానిగా చేయడానికి యోగ్యతను సమృద్ధి పరుస్తావు.

నీవొక దేశాన్ని స్థాపించడంలో సహాయపడతావు. ఒక శకాన్ని సంఘటిత పరచడానికి సహాయపడతావు. ఆ దేశంనీది, ఆశకం నీది నీ పిల్లలది. ఆ ప్రపంచం సముద్రాలు, పర్వతశ్రేణులు ఎల్లలుగా పరిమితం చేయబడిన భూభాగ తునక కాదు. కోటానుకోట్ల మనుషులచే భరితమై ఉన్న సమస్త భూమండలం.

ఇక ఇప్పుడు శ్రీమాత పిలుపును ఆలకించి బయలుదేరాలి. ఆమె ముందుగానే మన హృదయాలలో స్వయం వ్యక్తమగుటకై వేచి యున్నది. పూజలందుకోవడానికై వేచిఉన్నది. ఎందుకు క్రియాశూన్యంగా ఉన్నదనగా మనలోని పరమాత్మ తమస్సుచే గుప్తపరచబడ్డాడు. క్రియాశూన్యతచే ఇబ్బంది పడుతున్నాడు. ఆమె బిడ్డలు ఆమె సహాయాన్ని అర్థించుట లేదు. గనుక చింతాక్రాంతయై ఉంది. ఆమె మీలో కదులు తున్నదని భావించే మీరు నేను నాది అను స్వార్థపరత్వమనబడే ముసుగును విసి రిపారేయాలి. బద్ధకానికి బందీనిచేసి, మిమ్ములను నిర్బంధించిన గోడలను కూలదో యాలి. మీ శరీరంతో లేక మీ మేధస్సుతో లేక మీ వాక్చాతుర్యంతో మీ సంపదతో

లేక మీ పూజలు, ప్రార్థనలతో, ప్రతి మనిషి తన శక్తి మేరకు, ఆమెకు సహాయ మందించాలి. వెనక్కు తగ్గవద్దు. ఎందుకనగా పిలవబడినప్పటినుండి ఆ పిలుపును పెడచెవినపెట్టిన వారిపట్ల ఆమె కోపోద్రిక్తులు గావొచ్చు. కాని ఎవరైతే ఆమె ఆగమ నానికి ఎంతో కొంత సహాయపడతారో వారిపట్ల ఆమె వదనం ఎంత సౌందర్యంతో, దయతొ వెలిగిపోతుందో!

CWSA 6-7

పునర్నవీకరణంలో మూడు దశలు

ఇప్పుడు అనివార్యమైన పునరుద్ధరణకు దారితీసిన ప్రక్రియను చారిత్రకంగాను, తార్కికంగాను మూడు దశలుగా విశ్లేషించ వచ్చు. ఈ ప్రక్రియతో రూపాంతరీకరణ సాధ్యపడుతుంది. ఆ మూడు దశలు 1) ఒక సంక్లిష్టమైన విభజన, 3) పునర్ వ్యవస్థీకరణ, 3) పునర్నిర్మాణం. అంతిమ ఫలితం దక్కడ మనేది ఇంకా సుదూరమే — అక్కడక్కడ ప్రాథమిక ఆధారాలు ఇప్పటికే నెలకొల్పబడి ఉండవచ్చునని అనుకున్నప్పటికీ, అది రూపాంతరం చెందిన పురాతన సంస్కృతియొక్క నవశక స్థాపన. అది పురా తనమైన, అంతరించిపోయిన నాగరికతకు అనుబంధంగా రూపొందినది కాదు, ఒక నూతన సంస్కృతియొక్క పునరావిర్భావాం, ఒక పునర్నవీకరణ. మొదటి దశ ఐరోపా దేశాలతో సంపర్కాన్ని స్వాగతించడం, ప్రత్యేకత గల అనేక మౌలిక అంశాలపై ఆమూలాగ్రంగా పునర్విచారణ జరపడం, పురాతన సాంప్రదాయ సూత్రాలను తీవ్రంగా ఖండించడంగా సాగుతుంది. రెండవది, ఐరోపా సంస్కృతి ప్రభావంపై భారతీయ ఆలోచనా పద్ధతియొక్క ప్రతిచర్య; కొన్ని సార్లు ఆ సంస్కృతి అండ చూపినవాటిని పూర్తిగా తిరస్కరించడంతోను, గత జాతీయ భావజాలంయొక్క కచ్చితమైన, ముఖ్యమైన ఉద్దేశాలపై ఊనికి ఉంచడానికి ఒత్తిడి పెరగడంతోను, పాశ్చాత్య ప్రభావాన్ని భారతీయత జీర్ణించుకోగలిగే అవకాశం మరుగున పడింది. ఇక మూడవది ఇప్పుడిప్పుడే ప్రారంభమవుతున్నది లేక ఇటీవలే ప్రారంభం అయి వుండవచ్చు. అది ఒక వినూత్న సృష్టి. ఈ క్రమంలో భారతీయ మానసంయొక్క ఆధ్యాత్మిక శక్తికి అగ్రస్థాన మీయబడింది. అది దాని వాస్తవికతలను తిరికి స్వాధీనపరుచు కుంటుంది. అది దేనిని వివేకవంతమైనదని, సత్యమైనదని, ప్రయోజనకరమని, ఆధునిక ఆలోచనా విధానానికి దాని రూపకల్పన ఆవశ్యకమని భావిస్తుందో దానిని భార

తీయ.సాంప్రదాయానికి అనుకూలంగా మలుస్తుంది, దాని నంతా ఎంతగా ఇముడ్చు కుంటుందంటె, ఎంతగా పరివర్తన చెందిస్తుందంటే, దాని పరాయి లక్షణం మటుమాయ మవుతుంది. భరతమాత స్వాభావిక కార్యక్రమాలలో ఒక సామరస్యపూర్వక మూలకం అవుతుంది. ఆధునిక ప్రభావంపై ఆధిపత్యం సాధించి దానికి లోబడదు, తనను అతిక్రమించ నీయదు.

CWSA 20:17 — *అందుగులపాటి కైలాసపతి (040 24240669)*

హిందూ జాతీయతావాదం

ఒకప్పుడు భారతీయ ఐకమత్యానికి, పరమత సహనానికి చేయూత నిచ్చి, తరువాత అణచి వేసేవిగా చీలిక తెచ్చేదిగా తయారైన మహమ్మదీయ ఆధిపత్యాన్ని తొలగించివేసి, జాతి పునరుజ్జీవనాన్ని లక్ష్యంగా చేసుకొన్న శివాజీ, రామదాసుల కాలాల్లో హిందూజాతీయతావాదాని కొక అర్థం వున్నది. అది సాధ్యమే, ఎందుకనంటే ఆ కాలంలో భారతదేశం, దానికదే ఒక ప్రపంచం, రెండు భౌగోళిక ప్రాంతాలు, పూర్తిగా హిందువులవేయైన, మహారాష్ట్రం, రాజపుటానా దానికి ఆధారాన్ని సమకూర్చాయి. భారతదేశ భవిష్యత్తుకు ప్రమాదకరమైన మహమ్మదీయులు తమ ఆధిపత్యాన్ని దుర్వినియోగం చేసారు గనుక హిందూ ఆధిపత్యాన్ని సాధించడంద్వారా వారిని శిక్షించి, సరిచేయవలసిన అవసరం కలిగింది. అది సాధ్యమూ, ఆవశ్యకమూ గనుక రూపం దాల్చింది. కాని ఆధునిక పరిస్థితులలో, భారతదేశం అంతా కలిసి ఒక మొత్తంగా తయారైతేనే మనగలదు. ఒక జాతి తన మనుగడ కోసం, ఒక భౌగోళిక ప్రత్యేకత పైన, భౌగోళిక కూర్పు పైన, ఒక విశిష్ట, ప్రత్యేక దేశం పైన ఆధారపడి వుంటుంది. ఈ భౌగోళిక ప్రత్యేకత చివరకు, జాతి, భాష, మతం, చరిత్రకు సంబంధించిన సకల భేదాలను భరించ గలగాలి. ఆ విధంగా, గ్రేట్ బ్రిటన్‌లో, స్విట్జర్లాండ్ లో, జర్మనీలో జరిగింది. ఆ విధంగా భారతదేశంలో కూడా జరగాలి. కాని భౌగోళిక కూర్పు కూడా అవసరం. వేరు మాటలలో, ఆ విధంగా కుదమట్టంగా కూడుకొని వున్న దేశం, పరస్పర సమాచార ఆదానప్రదానాలకు అనువుగా వుంటుంది. కేంద్రప్రభుత్వ పాలన తేలిక అవుతుంది లేక కనీసం భరించలేనంత కష్టం గాకుండా వుంటుంది. అటువంటి కుదమట్టమైన కూర్పు లేకపోవడం కారణంగా గొప్ప గొప్ప సామ్రాజ్యాలు చివరకు ముక్కలై పతనమయ్యాయి. ఏది మాత్రమే శాశ్వతత్వాన్ని

దృఢంగా నిలబెట్టగలదో దాని అవినాశి జాతీయ ఆత్మబలాన్ని అవి పొందలేకపోయాయి. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యకూటమికి యీ కష్టమే యెదురైంది. పైకి సబబుగా కన్పించే అటువంటి ఆకాంక్షకు తాత్కాలిక జయమేదైనా వున్నా, అది ఆ సామ్రాజ్యం త్వరితగతిని విచ్ఛిన్నమయ్యే ఫలితాన్నిచ్చే గొప్ప కష్టంగా తప్పక తయారవుతుంది. అదనంగా, భౌగోళిక కుదమట్టపు కూర్పును ప్రయోజనకరంగా చేసుకొనేందుకు ఒక బలమైన, యేకం చేసే శక్తి ఒకటి తప్పక వుండాలి, అది ప్రజాసంక్షేమం, నిష్పక్షపాతం కలదై జాతిలో యేకతకు సంబంధించి ఒక నిలకడ గల సంప్రదాయంతో, వివేకవంతమైన, చాకచక్యంగా వ్యవస్థీకరించబడిన ప్రభుత్వంగాని లేక తన ప్రత్యేకతకు గల అనుల్లంఘనీయత, ఆత్మతత్వాలపై పట్టుబట్టే ఒక సజీవ జాతీయతా భావం గాని వుండి వున్నప్పుడే ఆ జాతి శాశ్వతంగా మనగలుగుతుంది. కాబట్టి భారత జాతీయతకు, భౌగోళిక ప్రత్యేకత, భౌగోళిక కుదమట్టమైన కూర్పు, ఒక సజీవ జాతీయతా శక్తి అవసరం. వీటిలో మొదటిది యెప్పుడూ మనకు వుండనే వుంది. అనాది నుండి అది యితరులతో కలవని ప్రజలుగల భారతాన్ని తయారుచేసింది. రెండోదాన్ని మనం బ్రిటిష్ పాలనచే పొందగలిగాం. మూడవది యిప్పుడే అస్తిత్వంలోనికి తలెత్తింది.

కాని దేశం, స్వదేశం, మన జాతీయతకు ఆధారం, ప్రాథమికము యైనది ఈ భారతదేశం. ఎచట మహమ్మదీయులు, హిందువులు కలిసిపోయి, ప్రక్క ప్రక్కనే నివసిస్తున్నారో అది భారతదేశం. ఏ భౌగోళిక ఆధారం (ప్రాదేశిక స్థలం) హిందూజాతి కున్నది? మహారాష్ట్ర, రాజస్థాన్ యిక నెంత మాత్రం ప్రత్యేక భూప్రదేశాలు కాదు, కేవలం ఒకే దేశంలోని, ప్రాంతీయ విభాగాలు మాత్రమే. అత్యంత ప్రథమంగా అవసరమైనదేదో అది హిందూజాతీయతకు లేకుండా పోయింది. మనందరికీ ఒకే పుట్టుక, ఒకే రక్తం అయినప్పటికీ మన కంటె అధికంగా, గొప్ప మహమ్మదీయ జాతు లున్నందున, వాటికే తాము చెందినవారమని తమను భావించుకొని, మొదట మేము భారతీయులము, తదుపరి మహమ్మదీయులము అని అంగీకరించకపోవటానికి, వారు విడవడి వుండడానికి మహమ్మదీయులు ఆధారం చేసుకొన్నారు. హిందువులకు అటువంటి మూలం లేదు. మంచికో చెడుకో వారు యీ నేలకు, యీ నేల కొక్క దానికే కట్టుబడిపోయారు. వారు వారి తల్లిని కాదనలేరు లేక అంగవైకల్యం కలిగించలేరు. అందుచేత తన తత్త్వంలో సంప్రదాయాలలో, యెక్కువగా హిందువై వున్న

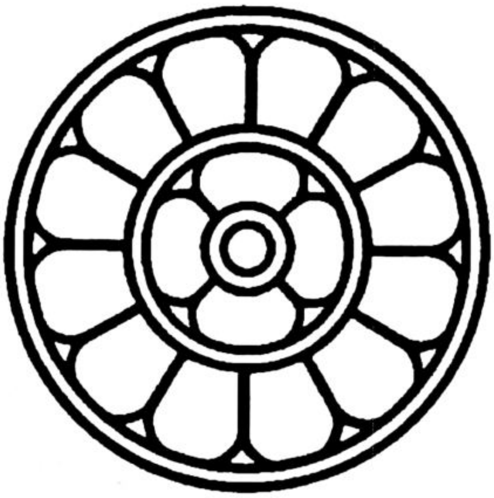
ఒక భారతీయ జాతీయత అనేది మన ఆదర్శం. ఎందుకనంటే హిందువు భూమిని, ప్రజలను తయారు చేసాడు, ఆతని గత వైభవం, అతని నాగరికత, అతని సంస్కృతి అతని అజేయమైన వీర్యం దాన్ని పట్టివుంచి నందున అది కొనసాగుతోంది. కాని ముస్లిములను, అతని సంస్కృతిని, సంప్రదాయాలను కలుపుకో గలిగి, తన లోనికి వాటిని జీర్ణం చేసుకోగలిగినంత విశాలమైనది అది. అనివార్యమైన భవిష్యత్తును మహమ్మదీయుడు గుర్తించకపోవడం తనను తాను వ్యతిరేకమైనదానిలో పడవేసు కొనడం అనవచ్చు. అటువంట ప్పుడు, మహమ్మదీయుని వద్ద నుండి లభించే యే కొద్ది సహాయాన్నైనా సరే స్వీకరించి, అతని దగ్గర్నుండి యెదురయ్యే నిరోధం వున్నప్పటికీ హిందువు, తనకోసం, మహమ్మదీయుని కోసం స్వరాజ్యాన్ని జయించు కోవాలి. అంతకంటె అధిక కష్టతరమైన, మహనీయమైన కార్యం చేయడానికి మనలో తగినంత క్రియాశక్తి, మగతనం వున్నాయి. కాని మనకు యైక్యత లేదు, సౌభ్రాతృత్వం లేదు, ఒకే ఒక కార్యానికి సంబంధించిన తీవ్ర పట్టుదల మన మధ్య లేదు. ఆ ఐక్య తను, సౌభ్రాతృత్వాన్ని, తీవ్రతను, నెలకొల్పడానికి తన సమస్త ప్రయత్నాలను హిందూసభ మళ్ళించాలి.

ముందున్న మహా కార్యం

నీ మొత్తం మానవ స్వభావాన్ని ఒక దివ్య స్వభావంలోకి మార్చడం, శతాబ్దాలు పట్టే పరిణామాన్ని కొద్ది సంవత్సరాలలోనే సాధించడం అనే బ్రహ్మాండమైన కార్యం నీలో నిర్వహించబడవలసి ఉంది. నీవు కాలాన్ని నిందించవలసిన పని లేదు. చాలా త్వరితంగా ఫలితాల నందించే యితర మార్గాలున్నాయి. ఏదేమైనప్పటికీ, కొన్ని నిర్ధరించబడిన క్రియలకు నిన్ను నీవు సమర్పించుకొనడం ద్వారా, నీ మీద నీవు పని చేయవచ్చు. ఎంతో చేస్తున్నానని, యీ రోజు అనేక అధిక ప్రాణాయామాలు చేసాననీ, ఆసనాల కెంతో సమయం కేటాయించాననీ, యెంతో చేసాననీ, యెంతో పురోగతిని కచ్చితంగా సాధించాననీ, అనుభూతికి సంబంధించిన సంతృప్తిని నీ అహంకారానికి కలిగించు. కాని ఒకసారి యీ మార్గాన్ని యెంచుకొనిన తర్వాత, దానికి అంటిపెట్టుకొని వుండు. కొన్ని సమయాల్లో గ్రహింపు కందకుండా తన గమ్యాన్ని యిక్కడ ముందు కురుకుతూ, అక్కడ ఆగుతూ నిశ్శబ్దంగా చేరుకొని అది సాధించిన దాన్ని బలీయంగా, విజయవంతంగా వెల్లడించి అనంత శక్తి పనిచేసే విధానమది

కాదు, అవి మానవ విధానాలు. మనిషి తెలివితేటలచే తయారుచేయబడిన కాలువ ల్లాంటివి, కృత్రిమమార్గాలు. నీవు తేలికగా, సురక్షితంగా, నిశ్చయంగా ప్రయాణించాలి, కాన ఒక నిర్దేశిత చోటు నుండి మరో చోటికి సాగాలి. ఇదొక విశాలమైన, దారిలేని మహాసాగరం లాంటిది. దీని వెంట నీవు ప్రపంచంలో అన్ని భాగాలకూ విస్తృతంగా ప్రయాణించగలవు, అనంతుని స్వేచ్ఛ లోనకి అనుమతి లభిస్తుంది. నీకు కావలసిం దల్లా, నావ, దిశానిర్దేశం చేసుకొనడానికొక చక్రం, దిక్సూచి, ప్రేరక-శక్తి, నైపుణ్యం గల కేప్టెను. నీ నావ బ్రహ్మవిద్య, విశ్వాసం దిశానిర్దేశక చక్రం, ఆత్మ-సమర్పణ నీ దిక్సూచి, భగవదాజ్ఞచే లోకాలను తయారుచేసే, నడిపే, నాశనం చేసేదెవరో ఆమెయే నీ ప్రేరకశక్తి, భగవంతుడే నీ కేప్టెను. కాని ఆయనకే స్వంతమైన ఒక కార్యవిధానం వుంది, ప్రతిదానికీ ఆయనదే యైన సమయం కూడా వుంది. ఆయన మార్గాన్ని గమనించు, ఆయన సమయం కోసం నిరీక్షించు.

CWSA 13:87-88 *అనువాదం:* కె. వి, రావు *(9849929254)*

వెండి-నీలం చతురస్రం కేంద్రంలో, లోపలి వైపు నాలుగు, వెలుపలి వైపు పన్నెండుగా రెండు వరుసల దళాలుగల పూర్తిగా వికసించిన స్వర్ణ కమల సంకేతాన్ని, బులెటిన్ అట్టపై వున్న పతాకం సరిగ్గా సూచిస్తోంది.

ఈ నీలం, ఆత్మనీలం, స్వర్ణం పరమాత్మ వర్ణం. పతాకం చుట్టూ వున్న ఎరుపు, తేజోమయమైన భౌతిక చేతనను సూచిస్తుంది. మౌలికంగా యీ పతాకం జె.యస్. ఎ..స్.ఎ; పతాకంగా యెంపిక అయ్యింది. కాని తర్వాత, మనం భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవాన్ని జరుపుకున్నపుడు (15 ఆగస్టు 1947) అది మొత్తం భారతదేశపు ఆధ్యాత్మిక మహాకార్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నదని కూడా కనుగొన్నాం. మరోసారి ఒక గొప్ప ఐకమత్యం కలిగిన జాతిగా, ప్రపంచాన్ని మానవాళిని అత్యున్నత ఆత్మ ఆదర్శం వైపు నడిపించడానికి, జరుగుతున్న నూతన జన్మకై సమస్త వేదనలను భరించి, బానిసత్వపు సంకెళ్ళను ఛేదించి, శతాబ్దాల సుషుప్తి నధిగమించి, పునః జీవించబోతున్న, ఐక్య, విజయోపేత భారతావని సంకేతాత్మక పతాకమైంది మనకు. అందుచేత అటువంటి సంకేతాత్మక పతాకాన్ని కలిగి వున్నందుకు, మనల్ని మనం అదృష్టవంతులుగా భావించి దానికి ప్రగాఢమైన విలువ నిద్దాం.

బులెటిన్ ఏప్రియలు 1949 *అనువాదం: కె. వి. రావు*